

แรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต
สาขาออกแบบทัศนศิลป์
พฤษภาคม 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

แรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต

สาขาออกแบบทัศนศิลป์

พฤษภาคม 2559

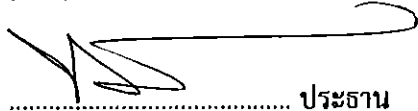
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

Inspiration by the former

An Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements
For the Degree of Bachelor of Fine and Applied Arts
Program in Visual Art Design
May2516
Copyright 2016 By Naresuan University

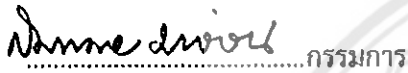
คณะกรรมการสอบศิลปนิพนธ์ได้พิจารณาศิลปนิพนธ์ เรื่อง "แรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล" ของนายเอกพันธ์ ศิริเชตรกรณ์ เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาออกแบบทัศนศิลป์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

..... ประธาน

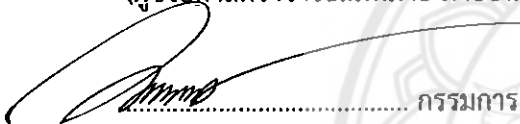
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีร์ชัย พรหมรัตน์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชาติ เกษประสิทธิ์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมหมาย มาอ่อน)

..... กรรมการ

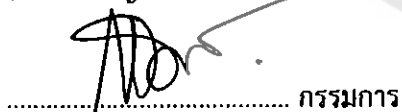
(อาจารย์อาคม ทองโปร่ง)

..... กรรมการ

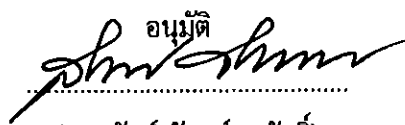
(อาจารย์จิติ สมบูรณ์เอนก)

..... กรรมการ

(อาจารย์ชญาทิศ ชิงชวง)

..... กรรมการ

(อาจารย์ลัคนา วงศ์สวัสดิ์)

..... อนุมัติ

(ดร. สันต์ จันท์สมศักดิ์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม พ.ศ. 2559

ชื่อเรื่อง	แรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล
ผู้วิจัย	นายเอกพันธ์ ศิริเชตรกรณ์
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ พรหมรัตน์
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรชาติ เกษประสิทธิ์
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปนิพนธ์ ศป.บ. สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2559
คำสำคัญ	บรรพกาล, ยุคหินเก่า

บทคัดย่อ

การสร้างสรรคผลงานจิตรกรรมในชุดศิลปนิพนธ์ภายใต้หัวข้อเรื่องแรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาลมีวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์เพื่อนำเสนอโดยใช้รูปทรงจิตรกรรมภาพวาดของมนุษย์ถ้ำในอดีตนำมาถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตที่ผู้สร้างสรรค์ได้พบเจอและ โดยการนำจิตรกรรมในอดีตมาประยุกต์สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ตามจินตนาการของผู้สร้างสรรค์ แต่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ของจิตรกรรมมนุษย์ถ้ำผู้สร้างสรรค์ไม่ยอมให้คุณค่าภาพวาดของมนุษย์ถ้ำนั้นเลือนหายไปจึงนำกลับมาให้มีชีวิตใหม่อีกครั้งตามจินตนาการของผู้สร้างสรรค์เพื่อถ่ายทอดออกมาในรูปแบบ และเอกลักษณ์ที่สร้างสุนทรีย์ภาพเฉพาะตัวของผู้สร้างสรรค์เองได้แสดงออกถึงคุณค่าความงามทางสุนทรีย์ภาพในรูปแบบงานจิตรกรรม ตลอดจนนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะไว้อย่าง เป็นระบบในรูปแบบเอกสารศิลปนิพนธ์

โดยมีการวางแผนดำเนินงานคือเริ่มจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทั้งในส่วนภาคเอกสารทางโครงสร้างศิลปะหลักองค์ประกอบศิลปะและหนังสือเกี่ยวกับภาพวาดของมนุษย์ในสมัยโบราณผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ความรู้ทั้งหมดที่ได้ มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ออกมาสู่ขั้นตอนการทำภาพแบบร่างและการขยายภาพผลงานขนาดจริง ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ผู้สร้างสรรค์มีความรู้สึกระทึกใจ เทคนิค และ กลวิธีที่แสดงความงามทางสุนทรีย์ภาพ การใช้รูปทรงของภาพวาดผนังถ้ำเป็นสัญลักษณ์เพื่อสื่อความหมายให้สัมพันธ์กับส่วนเนื้อหาและเรื่องราว จนเกิดเป็นเอกภาพโดยการประสานทัศนธาตุทางศิลปะต่างๆ เข้าด้วยกันด้วยกลวิธีการมัดย้อมผ้าจากสีธรรมชาติและนำมาสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการทางจิตรกรรมโดยการจุดเพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้เกิดน้ำหนักและพื้นผิวที่แปลกตา ที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะตน

Title Fashion and Colorful Emblem of the Contemporary World
Autor Benyapa Siriwuttikarn
Advisor Asst.Prof.Dr. Thaveerat Promrat
Co - Aavisor Mr. Surachat Ketprasit
Academic Paper Thesis B.F.A in Visaul Art Design, Naresuan University, 2015
Keywords Former times, Paleolithic

ABSTRACT

The creative works of art in a thesis on the topic inspired by the shape of the primeval aims to create a presentation using shaped painting of a caveman in a good lead story on. the life of the author and meet. Painting by bringing in new applications created by the imagination of its creators. But the uniqueness of painting caveman creators do not fully appreciate the cave paintings of men disappearing brought back to life again by the imagination of the author expressed in the form. And create a unique aesthetic identity of the author expresses his own tracks aesthetic value of aesthetics in art. It led to the creation of art recording them. A document in the thesis.to process the image and enlarge the size. In this series celebrates the creative works of art are impressed by the techniques and strategies that showcase the beauty and aesthetics. The contours of the cave wall paintings as a symbol to the media.

Means in relation to the content and stories. And the unity by cooperating.The visual elements of art Together with techniques of dyeing of natural colors and be painted by the creative contribution to the weight and texture of the novel is its unique identity.

ประกาศคุณูปการ

ผู้สร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของบิดามารดา ที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจ และให้การสนับสนุนในทุกๆด้านอย่างดีที่สุด

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ทุกท่านในสาขาออกแบบทัศนศิลป์ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ แนวคิด แนวทางและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ และให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหา ทำให้ศิลปนิพนธ์ชุดนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

ขอขอบคุณเพื่อนๆทุกคนที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และเป็นกำลังใจที่ดีเสมอมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงมีจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้สร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การสนับสนุนและความช่วยเหลืออย่างดีและหวังว่า ผลงานศิลปนิพนธ์นี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจ

เอกพันธ์ ศิริเชตรกรณ์

บทที่	สารบัญ	หน้า
1	บทนำ	
	ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	1
	วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	2
	ขอบเขตของการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	2
	คำจำกัดความหรือคำสำคัญ.....	3
2	เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	
	การศึกษาทฤษฎีปรัชญาศิลปะ.....	4
	การศึกษาความเป็นมาของศิลปะถ้ำ.....	5
	การศึกษากระบวนการเทคนิค อุปกรณ์และแนวเรื่องศิลปะมนุษย์ถ้ำ.....	7
	ศึกษาวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในชนบท.....	8
	การศึกษาหลักการองค์ประกอบศิลป์.....	9
	อิทธิพลทางศิลปกรรมที่ได้รับจากลัทธิ.....	10
	ศึกษาผ้ามัดย้อมจากจากวัสดุธรรมชาติ.....	14
	สรุปใจความสำคัญของศิลปะนิพนธ์.....	16
3	ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์	
	ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในการสร้างสรรค์.....	18
	ขั้นตอนการรวบรวมความคิด ประมวลความคิด.....	21
	อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	23
	ขั้นตอนจัดทำภาพแบบร่าง.....	26
	เทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	26
	ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	30

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 การวิเคราะห์คุณค่าผลงานการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์	
การวิเคราะห์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์.....	35
การวิเคราะห์ด้านแนวคิด.....	35
การวิเคราะห์ด้านรูปทรง.....	35
การวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์.....	37
การวิเคราะห์ด้านแนวคิดของผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	37
การวิเคราะห์ด้านรูปทรงของผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	38
การวิเคราะห์ด้านแนวคิดของผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	39
การวิเคราะห์ด้านรูปทรงของผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	39
การวิเคราะห์ด้านแนวคิดของผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	41
การวิเคราะห์ด้านรูปทรงของผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	41
การวิเคราะห์ด้านแนวคิดของผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	43
การวิเคราะห์ด้านรูปทรงของผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	43
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
อภิปรายผลจากงานวิจัยสร้างสรรค์.....	45
บรรณานุกรมและเอกสารอ้างอิง.....	49
ประวัติผู้สร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์.....	51

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
บทที่ 2 เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	
ภาพประกอบที่ 1 ศิลปะช่วงสมัยก่อนประวัติศาสตร์.....	6
ภาพประกอบที่ 2 ศิลปะช่วงสมัยประวัติศาสตร์.....	6
ภาพประกอบที่ 3 ภาพเขียนสี วัยยุคดึกดำบรรพ์.....	8
ภาพประกอบที่ 4 การลงแขกเกี่ยวข้าว เพื่อช่วยเหลือกัน.....	9
ภาพประกอบที่ 5 การจัดองค์ประกอบที่มีขนาดต่างกันแต่ดูสมดุล.....	10
ภาพประกอบที่ 6 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ.....	11
ภาพประกอบที่ 7 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ.....	11
ภาพประกอบที่ 8 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ.....	13
ภาพประกอบที่ 9 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ.....	13
ภาพประกอบที่ 10 การมัตย้อมด้วยสีธรรมชาติ.....	15
บทที่ 3 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์	
ภาพประกอบที่ 1 วิถีชีวิตของผู้คนในชนบท.....	18
ภาพประกอบที่ 2 อิทธิพลที่ได้รับแนวความคิดจากศิลปิน.....	19
ภาพประกอบที่ 3 ผ้ามัดย้อมผ่านการมัตย้อมพร้อมสร้างสรรค์ผลงาน.....	24
ภาพประกอบที่ 4 สีอะคริลิก.....	24
ภาพประกอบที่ 5 ฟูกักัน.....	25
ภาพประกอบที่ 6 ผ้าเช็ดสีและถังใส่น้ำ.....	25
ภาพประกอบที่ 7 แบบภาพร่าง.....	26
ภาพประกอบที่ 8 แบบภาพร่างที่สมบูรณ์.....	26
ภาพประกอบที่ 9 วิธีการมัตย้อมจากสีธรรมชาติ.....	27
ภาพประกอบที่ 10 วิธีการมัตย้อมจากสีธรรมชาติ.....	27
ภาพประกอบที่ 11 วิธีการมัตย้อมจากสีธรรมชาติ.....	27
ภาพประกอบที่ 13 วิธีการมัตย้อมจากสีธรรมชาติ.....	28
ภาพประกอบที่ 14 วิธีการมัตย้อมจากสีธรรมชาติ.....	28
ภาพประกอบที่ 15 วิธีการมัตย้อมจากสีธรรมชาติ.....	29
ภาพประกอบที่ 16 วิธีการมัตย้อมจากสีธรรมชาติ.....	29

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพประกอบที่	หน้า
ภาพประกอบที่ 17 ผ้าดิบที่ผ่านการมัดย้อมจากสีธรรมชาติ.....	30
ภาพประกอบที่ 18 ภาพร่างที่เขียนด้วยเทียนไข.....	30
ภาพประกอบที่ 19 สร้างพื้นผิวให้ดูสมบูรณ์.....	31
ภาพประกอบที่ 20 ซึงผ้ามัดย้อมให้ตั้งเพื่อร่างภาพลงบนผืนผ้า.....	31
ภาพประกอบที่ 21 ภาพขั้นตอนการจุดเพื่อบอกระยะของผลงาน.....	32
ภาพประกอบที่ 22 ภาพขั้นตอนการจุดเพื่อบอกค่าน้ำหนัก.....	32
ภาพประกอบที่ 23 ภาพขั้นตอนการเก็บรายละเอียดโดยรวม.....	33
ภาพประกอบที่ 24 ภาพผลงานเสร็จสมบูรณ์.....	33
บทที่ 4 การวิเคราะห์คุณค่าผลงานการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์	
ภาพประกอบที่ 1 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์.....	35
ภาพประกอบที่ 2 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1.....	36
ภาพประกอบที่ 3 การใช้จุดเพื่อบอกค่าน้ำหนักในผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1	38
ภาพประกอบที่ 4 สีหลักๆในผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1.....	38
ภาพประกอบที่ 5 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2.....	39
ภาพประกอบที่ 6 การใช้จุดเพื่อบอกค่าน้ำหนักในผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2	40
ภาพประกอบที่ 7 สีหลักๆในผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2.....	40
ภาพประกอบที่ 8 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3.....	41
ภาพประกอบที่ 9 การใช้จุดเพื่อบอกค่าน้ำหนักในผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3	42
ภาพประกอบที่ 10 สีหลักๆในผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3.....	42
ภาพประกอบที่ 11 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4.....	43
ภาพประกอบที่ 12 การใช้จุดเพื่อบอกค่าน้ำหนักในผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4	44
ภาพประกอบที่ 13 สีหลักๆในผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4.....	44

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

เนื่องจกงานศิลปะได้เริ่มมีการสร้างสรรค์กันมาตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ตั้งแต่ ยุคหินเก่า ตอนปลาย ซึ่งอยู่ในช่วงเวลาประมาณ 30,000-10,000 ปีมาแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วง 15,000-10,000 ปีมานั้น มนุษย์ได้เขียนภาพสี ชูตขีดบนผนังถ้ำ และเพิงผา ซึ่งเป็นภาพมนุษย์และสัตว์ การล่าสัตว์ และภาพลวดลายเรขาคณิต โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงออกเกี่ยวกับวิถีชีวิตประจำวัน รวมถึงแสดงความสามารถในการล่าสัตว์ ภาพบนผนังถ้ำเหล่านี้มักระบายด้วยถ่านไม้ และสีที่ผสมกับไขมันสัตว์พบได้ทั่วไปในประเทศไทย ซึ่งมีภาพเขียนของมนุษย์ถ้ำหลายชนเผ่าจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับภูมิภาค อุนทภูมิ เป็นต้น โดยในแต่ละถิ่นฐานจะมีเอกลักษณ์เฉพาะเป็นของตนเอง เช่น ถ้ำรูป จังหวัดกาญจนบุรี ถ้ำมือแดง จังหวัดนครพนม ถ้ำลาย จังหวัดอุดรธานี เป็นต้น ในยุคเก่าไม่มีเพียงแต่การเขียนภาพเท่านั้น ยังมีการปั้นรูปด้วยดินเหนียว หรือแกะสลักบนกระดูกเขาสัตว์ และงาช้างด้วยเรื่องราวที่นิยมทำกัน ได้แก่ เรื่องการล่าสัตว์หรือบางก็มีรูปคน เป็นรูปสตรี ซึ่งอาจมีความหมายถึง การให้กำเนิด เป็นการเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้กับชนเผ่า

ที่มา <http://www.ipesk.ac.th/ipesk/home/VISUAL%20ART>

ผู้สร้างสรรค์จึงนำงานจิตรกรรมภาพวาดของมนุษย์ถ้ำจากเขาปลาร้า ในอำเภอ ลานสัก จังหวัดอุทัยธานี มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์โดยใช้รูปร่าง และรูปทรงของงานจิตรกรรมภาพวาดผนังถ้ำในอดีตมาถ่ายทอดนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่ผู้สร้างสรรค์ได้พบเจอในและสัมผัส ทั้งยังมีการเล่นที่เป็นเอกลักษณ์ในท้องถิ่นของผู้สร้างสรรค์ โดยการนำจิตรกรรมในอดีตมาประยุกต์สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ตามจินตนาการของผู้สร้างสรรค์ แต่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ของจิตรกรรมมนุษย์ถ้ำ และเป็นการบันทึกเรื่องราวในปัจจุบันผ่านงานจิตรกรรม โดยผู้สร้างสรรค์ไม่ยากให้ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตท้องถิ่น อันมีคุณค่าอันเลือนหายไปจึงนำกลับมาให้มีชีวิตใหม่อีกครั้งตามจินตนาการของผู้สร้างสรรค์ถ่ายทอดออกมาในรูปแบบ และเอกลักษณ์ที่สร้างสรรค์สุนทรีย์ภาพเฉพาะตัวของผู้สร้างสรรค์เอง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้ากระบวนการ การสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะไว้อย่างเป็นระบบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปนิพนธ์
2. สร้างสรรค์ผลงานรูปแบบของจิตรกรรม ลักษณะแบบกึ่งนามธรรม สะท้อนถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในปัจจุบันแล้วถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานจิตรกรรมในเชิงภาพสัญลักษณ์
3. สร้างสรรค์ผลงานเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการการสร้างสรรค์เพื่อตอบสนองต่อความคิดและอารมณ์ความรู้สึก แสดงออกถึงคุณค่าทางความงามหรือสุนทรีย์ภาพในรูปแบบ งานจิตรกรรม

ขอบเขตของการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมศิลปะนิพนธ์เรื่องแรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล

ได้กำหนดขอบเขตแบ่งเป็น 2 ช่วงดังนี้

ช่วงที่ 1 ศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและสร้างเนื้อหาเรื่องราว

- 1.1 ศึกษาข้อมูล โดยผู้สร้างสรรค์ศึกษาข้อมูลก่อนประวัติศาสตร์ตั้งแต่ยุคหินเก่าตอนปลาย การใช้ชีวิตของมนุษย์ในสมัยดึกดำบรรพ์ การใช้สีธรรมชาติของมนุษย์สมัยโบราณโดยใช้สีนำมาผสมกับไขมันสัตว์โดยขีดเขียนบนเชิงผา หินก้อนใหญ่ และผนังถ้ำ ลักษณะของภาพขึ้นอยู่กับลักษณะของภาพขึ้นอยู่กับลักษณะ
- 1.2 วิเคราะห์ข้อมูล โดยนำภาพวาดวิถีชีวิตชนบทที่ใช้รูปทรงภาพวาดผนังถ้ำมาวิเคราะห์ถึงลักษณะของ จุด เส้น สี พื้นผิว รูปทรง ที่ก่อให้เกิดคุณค่าทางความงาม
- 1.3 เนื้อหาเรื่องราว มีจุดมุ่งหมายที่แสดงออกเกี่ยวกับวิถีชีวิตประจำวัน โดยนำภาพวาดผนังถ้ำในอดีตมาถ่ายทอดนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับ วัฒนธรรม และวิถีชีวิต ที่ผู้สร้างสรรค์ได้พบเจอในท้องถิ่นนำมาถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ดังนั้นในผลงานแต่ละชิ้นของผู้สร้างสรรค์ในศิลปนิพนธ์ชุด “แรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล ” ซึ่งจะถ่ายทอดวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนใน

ท้องถิ่นของผู้สร้างสรรค์ที่เล่าเรื่องผ่านตัวผู้สร้างสรรค์นำเสนอออกมา โดยกลวิธีทางจิตรกรรม
ในรูปแบบกึ่งนามธรรม

ช่วงที่2 กระบวนการสร้างสรรค์

2.1 การพัฒนาภาพแบบร่าง เทคนิคการสร้างสรรค์

เป็นผลงานจิตรกรรมบนระนาบ 2 มิติ ใช้เทคนิคการมดย้อมเป็นพื้นผิว รายละเอียดในภาพแสดงถึง
อารมณ์ความรู้สึกที่สื่อถึงการใช้ชีวิตประจำวันของผู้คนในชนบท โทนสีเป็นสีเอกรงค์ มีหลักการจัด
องค์ประกอบของภาพโดยมีลักษณะภาพให้มีความลึก ตื้น เพื่อให้เกิดความน่าสนใจ

เอกภาพโดยการประสานทัศนธาตุทางศิลปะต่างๆเข้าด้วยกัน ด้วยกลวิธีการใช้การจุดและใช้
เทียนวาดเส้นให้ทำให้การผสมกลมกลืน จึงให้เกิดค่าน้ำหนักและพื้นผิว ที่แปลกตา จนเกิดเป็น
ลักษณะเฉพาะตน

2.2 การพัฒนาผลงานจิตรกรรมสร้างสรรค์ ผลงานแสดงถึงคุณค่าความงามที่มีอยู่ในวัตถุที่
สะท้อนถึงรูปทรง เทคนิคและพื้นผิวที่เกิดขึ้นในตัววัตถุ สามารถนำคุณค่าที่เกิดขึ้นมาพัฒนาในด้าน
พื้นผิวที่มีลักษณะแตกต่างกัน คือ พื้นผิวหยาบ พื้นผิวขรุขระ นำมาสร้างกลวิธีมดย้อมในลักษณะเฉพาะ
ของตน ก่อให้เกิดความน่าสนใจในลักษณะที่ต่างกัน

คำสำคัญ

- บรรพกาล(former times) คือ ช่วงเวลาในอดีตกาล หรือโบราณกาล
- ยุคหินเก่า (Paleolithic) คือ ยุคสมัยแรกซึ่งมีวัฒนธรรมไม่ค่อยจะตึก เริ่มรู้จักศิลปะวาด
ภาพสัตว์บนผนังถ้ำ เริ่มมีพิธีฝังศพ อาศัยอยู่ในถ้ำ มีการเขียนภาพฝาผนังใช้เครื่องมือหิน
แบบหยาบๆ และอารยธรรมต่าง ๆ ก็ไม่เจริญรุ่งเรือง ดังนั้นคนจึงหาวิธีปรับตัว เช่น ใช้หิน
ทำเป็นอาวุธล่าสัตว์ และนำสัตว์มาฆ่าแล้วนำไปทำเครื่องนุ่งห่ม ยุคนี้อยู่ในช่วง 2.5 ล้าน 1
หมื่นปีล่วงมาแล้ว

บทที่ 2

เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากงานศิลปะได้เริ่มการสร้างสรรคมาตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ตั้งแต่ยุคหินเก่าตอนปลาย มนุษย์ได้เขียนภาพสี บนผนังถ้ำและเพิงผา เป็นรูปภาพมนุษย์และสัตว์ โดยใช้สีธรรมชาติที่ผสมกับไขมันสัตว์นำมาวาดโดยมีจุดมุ่งหมายที่แสดงออกเกี่ยวกับวิถีชีวิตประจำวันรวมถึงแสดงความสามารถในการล่าสัตว์ ในประเทศไทยภาพวาดบนผนังถ้ำจะขึ้นอยู่กับภูมิประเทศและชนเผ่าที่มีเอกลักษณ์แตกต่างกันไป ในยุคเก่าไม่มีเพียงแต่การเขียนภาพเท่านั้นยังมีรูปปั้นสตรีซึ่งหมายถึงการให้กำเนิดเป็นการเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้กับชนเผ่า

ขณะเดียวกันนั้นผู้สร้างสรรค์จึงนำภาพวาดผนังถ้ำในอดีตมาถ่ายทอดนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับ ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิต ที่ผู้สร้างสรรค์ได้พบเจอในท้องถิ่นนำมาถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ดังนั้นในผลงานแต่ละชิ้นของผู้สร้างสรรค์ในศิลปะนิพนธ์ชุด “แรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล ” ซึ่งจะถ่ายทอดวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นของผู้สร้างสรรค์ที่เล่าเรื่องผ่านตัวผู้สร้างสรรค์ นำเสนอออกมา โดยกลวิธีทางจิตรกรรมในรูปแบบกึ่งนามธรรม

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้สร้างสรรค์ ได้ศึกษาข้อมูลเอกสารที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาในการวิจัย และรูปแบบในการสร้างสรรค์ในการวิจัย โดยมีดังนี้

1. การศึกษาทฤษฎีปรัชญาศิลปะ
2. การศึกษาความเป็นมาของศิลปะถ้ำ
3. การศึกษากระบวนการเทคนิค อุปกรณ์ และแนวเรื่อง การสร้างสรรค์ศิลปะมนุษย์ถ้ำ
4. ศึกษาวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในชนบท
5. การศึกษาหลักการองค์ประกอบศิลป์
6. อิทธิพลทางศิลปกรรมที่ได้รับจากลัทธิ
7. ศึกษาผ้ามัดย้อมจากจากวัสดุธรรมชาติ
8. สรุปใจความสำคัญของศิลปะนิพนธ์

1. การศึกษาทฤษฎีปรัชญาศิลปะ

ศิลปะคือการลอกเลียนแบบธรรมชาติ เป็นทฤษฎีศิลปะที่เก่าแก่ที่สุด มีมาตั้งแต่สมัยกรีกหรือก่อนหน้านั้น ศิลปะทุกยุคทุกสมัยจากอดีตจนถึงปัจจุบันพยายามที่จะเลียนแบบธรรมชาติ การพยายามหลบหนีจากรูปแบบนี้เริ่มมีในงานศิลปะสมัยใหม่ เช่น Post-Impressionism, Expressionism, Abstract, Cubism เป็นต้น “การเลียนแบบธรรมชาติ หรือสิ่งที่กำหนดให้ แบ่งได้ 2 ประเภทดังนี้

1. การเลียนแบบธรรมชาติ หรือสิ่งที่มีตัวตนอยู่จริง การเลียนแบบเช่นว่านี้หมายถึงการมุ่งให้เกิดความเหมือนจริงจริงตามที่สายตามองเห็น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือเปรียบเทียบได้กับการเขียนภาพเหมือนทั่วไป

2. การเลียนแบบในเชิงอุดมคติหรือสิ่งที่กำหนดให้ เป็นที่ทราบกันดีในสังคมไทยแต่ละสังคมต่างมี “ความจริง” หรือ “ความเหมือนจริง” ในเชิงอุดมคติที่ไม่มีตัวตนกันแทบทั้งนั้น ยกตัวอย่างเช่นในสังคมไทยเรา เราก็มี “รูปแบบ” อยู่มากมายที่เราว่าใครสร้างหรือรูปร่างของสิ่งเหล่านี้มีลักษณะอย่างไรที่เราไม่เคยเห็น “ตัวจริง” ของสิ่งเหล่านี้กันมาเลย แต่เมื่อเราสร้างงานเช่นว่านี้ขึ้นมาแล้วเราก็สามารถระบุหรือบอกได้ว่างานศิลปะที่ถูกสร้างขึ้นตามมาตามทฤษฎีดังกล่าวนี้มีความ “เหมือนจริง” หรือไม่ ตัวอย่างงานในเชิงอุดมคติที่เห็นได้ชัดๆ ก็เช่น การเขียน ปั้นรูปปั้น รูปเทพดา รูปครุฑ รูปกษัตริย์ หรือเขียนลายไทยเป็นต้นการประเมินคุณค่า ในการวิจารณ์หรือประเมินคุณค่าของศิลปกรรมที่จัดอยู่ในทฤษฎี Mimetetic นี้เราสามารถประเมินได้ค่อนข้างง่ายเพราะเรามุ่งดูที่ประเด็น “ความเหมือนจริง” เพียงอย่างเดียวจึงทำได้เหมือนหุ่นที่กำหนดให้หรือของจริงมากเท่าไรก็ถือได้ว่ามีคุณค่ามากเท่านั้น...

จากปรัชญาข้างต้นนั้น เป็นแนวทางในการนำมาปฏิบัติการสร้างสรรค้งานของผู้สร้างสรรค์ที่ลอกเลียนแบบธรรมชาติในเชิงอุดมคติ คือ เรียนแบบรูปทรงของของภาพเขียนผนังถ้ำ นำมาประยุกต์และสร้างสรรค์ให้เป็นเอกลักษณ์ของผู้สร้างสรรค์

(ที่มา <http://facstaff.swu.ac.th/suchartth/Aesthetic.htm>)

2. ความเป็นมาศิลปะถ้ำสมัยประวัติศาสตร์ภาพรวม

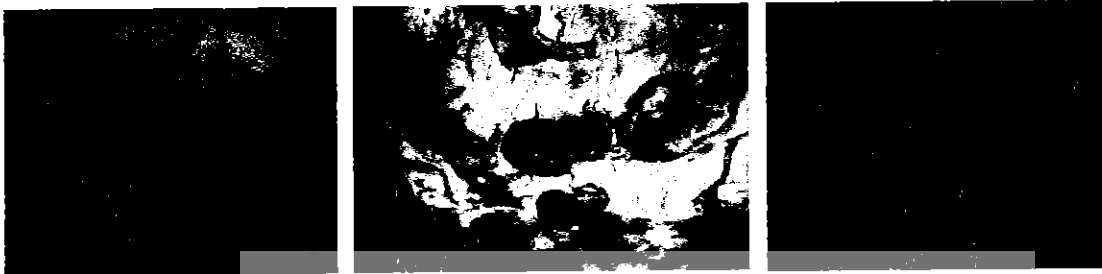
ศิลปะถ้ำ หรือศิลปะบนหิน (cave art rock art) หมายถึงภาพศิลปะที่เกิดจากการวาดเขียนเส้นสี และทำรูปลอยลงบนพื้นหินตัวเป็นส่วนของถ้ำ เพิงผา ผนังหิน ก้อนหินขนาดใหญ่ “ศิลปะดังกล่าวเป็นงานสร้างสรรค์ชนโบราณ ซึ่งสะท้อนจินตนาการ สุนทรียภาพสนิยมทางศิลปะคตินิยมตลอดจนเรื่องราววิถีชีวิตของกลุ่มชนเจ้าของงานศิลปะนั้น” ดังนั้น ศิลปะถ้ำจึงเป็นหลักฐานทางโบราณคดีที่สำคัญในการไขในอดีตแห่งอระยะธรรม มนุษย์ทางศิลปะถ้ำพบมากในภาคอีสานลงลงมาคือภาคใต้ ภาคกลาง และ ภาคเหนือ

ศิลปะถ้ำเหล่านี้หากแบ่งตามยุคสมัยกว้างๆได้เป็นสองช่วงสมัย คือช่วงสมัยก่อนประวัติศาสตร์ และช่วงสมัยประวัติศาสตร์ การเกิดขึ้นของศิลปะถ้ำนั้น สร้างขึ้นตามคตินิยมในลัทธิศาสนาได้แก่พุทธศาสนา และศาสนาฮินดูที่เข้ามาพร้อมกับวัฒนธรรมต่างแดน(โพนทะเล)สมัยประวัติศาสตร์มาสู่ชุมชนพื้นแผ่นดินไทย

ช่วงสมัยก่อนประวัติศาสตร์

คืองานศิลปะที่ได้เริ่มทำก่อนกันมาก่อนที่มนุษย์จะรู้จักการบันทึกเรื่องราวที่เรียกว่ายุคก่อนประวัติศาสตร์ โดยนับตั้งแต่ ยุคหินเก่าตอนปลาย มนุษย์ได้เขียนภาพสี และขีดขีดบนผนังถ้ำและเพิงผาเป็นภาพสัตว์ การล่าสัตว์และภาพลวดลายเรขาคณิต โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงออกเกี่ยวกับวิถีชีวิตประจำวัน และแสดงความสามารถในการล่าสัตว์ภาพเหล่านี้มีกระบายด้วยถ่านไม้ และสีที่ผสม

กับไขมันสัตว์ พบได้ทั่วไปในประเทศฝรั่งเศสและภาคเหนือของสเปน ที่มีชื่อเสียงมากได้แก่ ถ้ำลาสโกซ์ ในฝรั่งเศส ถ้ำอัลตามิรา ในสเปน งานศิลปะในยุคเก่าไม่มีเพียงแต่การเขียนภาพเท่านั้น ยังมีการปั้นรูปด้วยดินเหนียว หรือแกะสลักบนกระดูก เขาสัตว์ และงาช้างเรื่องราวที่นิยมทำกันได้แก่เรื่อง การล่าสัตว์ หรือบางก็มีรูปคน เป็นรูปสตรี ซึ่งอาจมีความหมายถึงการให้กำเนิดเป็นการเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้กับชนเผ่า

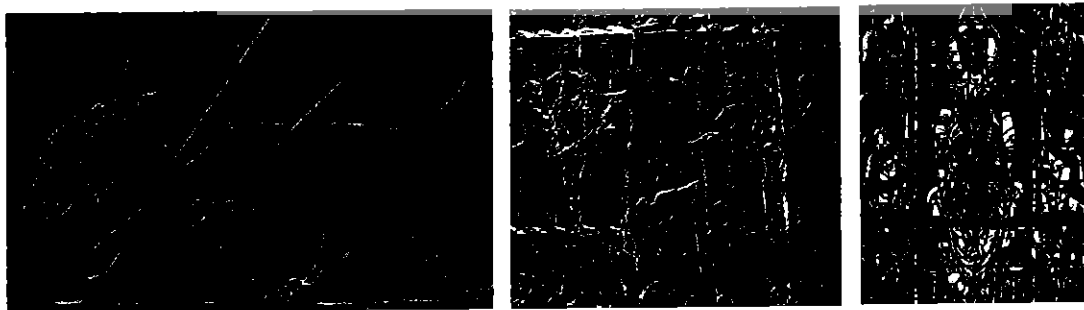

ภาพประกอบที่1ศิลปะช่วงสมัยก่อนประวัติศาสตร์

ช่วงสมัยประวัติศาสตร์

ศิลปะเมโสโปเตเมีย เป็นงานศิลปะที่เจริญในกลุ่มแม่น้ำไทกริส ซึ่งปัจจุบันเป็นดินแดนบางส่วนของอิรัก อิหร่าน ซีเรีย จอร์แดน เป็นศิลปะที่อยู่ในยุคร่วมสมัยกับศิลปะอียิปต์อีกกลุ่มหนึ่ง เมโสโปเตเมียมีพื้นที่กว้างขวางและมีความอุดมสมบูรณ์มาก ทำให้มีกลุ่มชนเผ่าต่างๆ ตั้งถิ่นฐานประกอบด้วยชนชาติ ชูเมอเรียน บาบิโลเนียแอสซีเรีย และเปอร์เซีย ตามลำดับ เริ่มจากชูเมอเรียนและบาบิโลเนีย เนื่องจากที่อยู่อาศัยเป็นผลทำให้มีศึกสงครามแย่งชิงดินแดนมาตลอด ศิลปะยุคเมโสโปเตเมียแบ่งได้ดังนี้

งานด้านสถาปัตยกรรมมักสร้างให้สูงใหญ่เหมือนภูเขา นิยมประดับแก้วหินในสถาปัตยกรรม ประติมากรรมมีทั้งแบบนูนต่ำ แบบนูนสูง และแบบลอยตัว ส่วนมากเกี่ยวกับเรื่องราวกิจกรรมของพระมหากษัตริย์ มีการประดับเปลือกหอย หินสี มีความสามารถในการแสดงออกและเลือกวัสดุได้อย่างเหมาะสม ส่วนภาพนูนต่ำเป็นรูปการล่าสัตว์ การทำสงครามงานจิตรกรรม เขียนง่ายๆ ไม่เน้นรายละเอียด ไม่มีแสงเงา มีความคล้ายคลึงกับอียิปต์ตรงการจัดวาง คือ ภาพหน้าคน แขน ขาจะหันเข้าแต่ลำตัวหันด้านหน้า นอกจากนี้พวกเขายังมีอักษรใช้ เรียกว่า อักษรลิ่ม หรือคูนiform

ภาพประกอบที่2ศิลปะช่วงสมัยประวัติศาสตร์

การสร้างสรรคงานศิลปะถ้ามีข้อสังเกตคือภาพลงสี (pictographs) ของสมัยก่อนประวัติศาสตร์มักใช้สีแดงหรือน้อยสีมีสีแดงเป็นหลัก ลงลงมาเป็นสีดำและสีขาว ไม่นิยมลงสีในภาพที่ให้เทคนิคการขีดเซาะร่องแต่ในสมัยประวัติศาสตร์ปรากฏภาพลงสีหลายสีและการลงสีบนภาพสลัก ทั้งยังมีเทคนิคการสร้างสรรคเพิ่มมากขึ้น

ศิลปะถ้าจะวาดภาพในถ้ำหรือเพิงผา เพื่อบ่งบอกความเป็นอยู่ของกลุ่มชนนั้นๆในอดีต และศิลปะถ้ายังเป็นแหล่งโบราณคดีที่พบมากในภาพอีสาน ศิลปะถ้าแบ่งออกง่ายๆเป็นสองช่วงสมัยได้แก่สมัยก่อนประวัติศาสตร์และช่วงสมัยประวัติศาสตร์ จากช่วงสมัยทำให้เกิดศาสนาต่างๆ และโทษสภาพวาดศิลปะถ้าจะใช้สีหลักคือสีแดง สีดำและสีขาว (อมรา ศรีสุรชาติ.2534.)

3. การศึกษากระบวนการเทคนิค อุปกรณ์ และแนวเรื่อง การสร้างสรรคศิลปะมนุษย์ถ้ำ

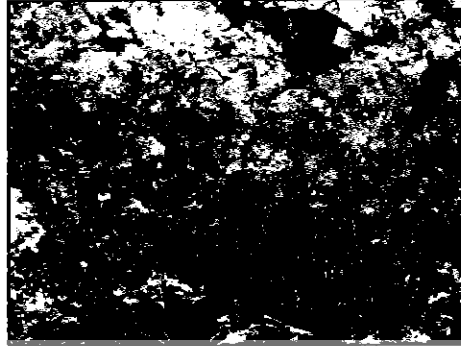
สีเป็นส่วนประกอบสำคัญในการทำภาพเขียนสีนั้น ได้มาจากวัตถุดิบหลายชนิดด้วยกัน โดยส่วนใหญ่จะเป็นวัตถุที่มีสีอยู่ในตัว เช่น เลือด เมล็ดพืชและยางที่ได้จากพันธุ์ไม้บางชนิดเช่นทองกวาวที่ให้สีเหลืองสด - แดงส้ม รวมทั้งแร่ที่ได้จากออกไซด์ของเหล็ก ภาพเขียนสีที่แหล่งโบราณคดีประตุนั้นในภาพมักเขียนด้วยสีแดงหรือเรียกว่าสีเอกรงค์(monochrome) และอาจแสดงความแตกต่างของภาพที่วาดไว้ทับซ้อนกันด้วยความเข้มและจางของสี

สำหรับสีที่ใช้เขียนนั้น ส่วนมากเป็นสีแดง นอกนั้นก็ยังมีสีส้ม สีเลือดหมู สีน้ำตาล สีดำและสีขาว เนื้อสีที่ใช้เหล่านี้นั้นประกอบด้วยผงแร่ธาตุต่างๆ ที่ได้จากธรรมชาติ เช่น สีดำ ได้จากออกไซด์ของแมงกานีส สีขาวได้จากดินขาว สีแดงและสีเหลืองได้จากออกไซด์ของเหล็กกับดินเหลืองและดินแดง มีการศึกษาที่มาของสีแดง พบว่าแร่เหล็ก เฮมาไทต์ (Hematite: Fe_2O_3) มีจำนวนมากในภาคอีสานหาได้ง่าย สีเหลืองแร่เหล็กชนิด ลิโมนาइट (Limonite: $2Fe_2O_3 \cdot 3H_2O$) ที่มีสีน้ำตาลอมเหลือง จึงสันนิษฐานเป็นเบื้องต้นว่าได้นำแร่ชนิดนี้มาบดให้ละเอียดแล้วละลายน้ำหรือย่างไม้ทำเป็นสีใช้เขียนผนังถ้ำ ส่วนเครื่องมือที่ใช้เขียนในเบื้องต้นน่าจะใช้เปลือกไม้ทุบปลายให้เป็นเส้นทำเป็นฟูกันเขียนหรือใช้วัตถุที่ยืดหยุ่นซึมซับสีได้เช่น หางหรือขนสัตว์ และแท่งไม้ และการใช้ของแข็งหรือสิ่งที่มีคมเขียน

นอกเหนือจากการสำรวจ, ขุดค้นทางโบราณคดีแล้วนั้นภาพเขียนสีหรือศิลปะถ้ำนั้น นับเป็นหลักฐานประการหนึ่งในการศึกษาเรื่องราวของคนสมัยก่อนประวัติศาสตร์ แต่เรื่องราวที่ปรากฏในภาพเขียนสีเหล่านี้เป็นร่องรอยที่สะท้อนให้เห็นถึงกิจกรรมในชีวิตประจำวัน วิธีการดำรงชีวิต, กระบวนการทางความคิดและเทคโนโลยี ความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ-สิ่งแวดล้อมและความคิด ความเชื่อในประเพณีพิธีกรรมของคนในยุคก่อนประวัติศาสตร์ได้เป็นอย่างดี

ผู้สร้างสรรคคิดว่าในยุคก่อนประวัติศาสตร์มนุษย์ได้วาดภาพศิลปะโดยบ่งบอกถึงการดำรงชีวิตประจำวัน การเป็นเจ้าของพื้นที่แห่งนั้น ได้นำมาวาด ฟัน สลัก โดยใช้อุปกรณ์ทางธรรมชาติวัตถุที่ให้มีสีแดง เมล็ดพืช เลือดของสัตว์ ยางของต้นไม้ ไขมันจากสัตว์ และ แร่ธาตุต่างๆ สีที่ใช้คือสีเหลือง-

ส้มแดง สีดำ สีนํ้าตาลฟุ้งกันใช้เส้นใยจากพืชและเส้นขนสัตว์นำมาละลายลงบนผนังถ้ำตัวที่ทำให้สีผสม
กันระหว่างตัวสีกับตัวผนังถ้ำได้จากไขมันสัตว์และยางไม้นำมาผสมกับสีเพื่อให้สีติดทนนาน
(วลัยลักษณ์ ทรงศิริ และ วิวรรณ แสงจันทร์. 2545)

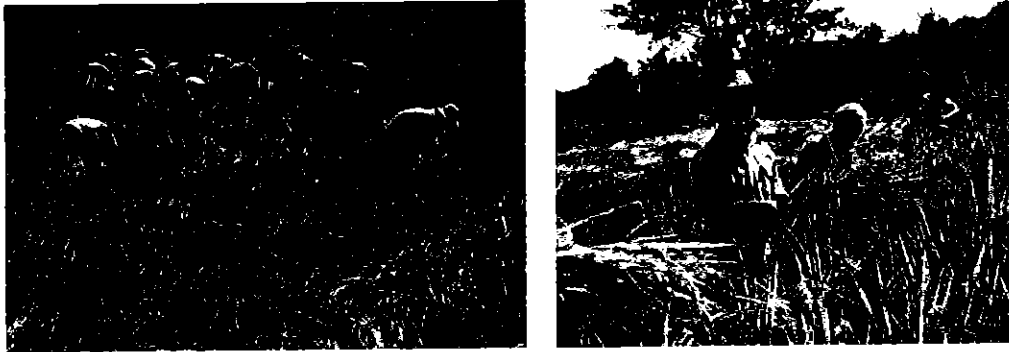
ภาพประกอบที่3 วัวยุคดึกดำบรรพ์ (ภาพเขียนสี ที่ถ้ำประตุม้า อ. แม่เมาะ จ. ลำปาง)

4. ศึกษาวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในชนบท

วิถีชีวิตของคนชนบท ความยากจนที่เกิดกับคนทุกๆภาคนั้น คนชนบทได้มีการช่วยเหลือตนเอง
ให้อยู่รอด ด้วยการหารายได้มาจุนเจือครอบครัว โดยการโยกย้ายออกจากท้องถิ่น มารับจ้างทำงานใน
เขตที่มีความเจริญ เช่น ในเขตอุตสาหกรรมที่เรียกกันว่า กรุงเทพมหานคร แทนการรับจ้างทำงานใน
ไร่นา และในปัจจุบันประเพณีดั้งเดิมของคนชนบท ที่ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้เริ่มจางหายไป
เช่น การदानา และเกี่ยวข้าว ที่เรียกกันว่า "ลงแขก" คือ เพื่อบ้านช่วยกันทำงานในไร่นาจช่วยเหลือซึ่งกัน
และกัน เพื่อให้งานเสร็จทันเวลา โดยไม่คิดค่าจ้างแต่อย่างใดนั้น และการลงแขกเกี่ยวข้าวได้จางหายไป
แล้วเกือบทั้งหมด เนื่องจากปัจจุบันวิถีการดำเนินชีวิตต้องอาศัยเงินมากขึ้น จึงต้องทำโดยการรับจ้าง
ส่วนบางคนก็เข้าสู่ตัวเมือง แล้วทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จึงทำให้วิถีชีวิตของคนชนบทก็ค่อยๆ
เปลี่ยนไป ตามสภาพสิ่งแวดล้อมของเมือง

(ที่มา <http://kanchanapisek.or.th/kp6/sub/book/book.php?bookinfodetail06.html>)

ผู้สร้างสรรค์คิดว่าวิถีชีวิตคือการช่วยเหลือกันอย่างเช่นในการทำงานก็ช่วยกันเราเรียกว่าลงแขกทำ
นา เพื่อให้งานเสร็จทันเวลาโดยไม่คิดเงินตราหรือค่าใช้จ่ายใดๆแต่ผู้เป็นเจ้าของที่นาจะทำอาหารเลี้ยง
เพื่อเป็นการตอบแทนมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบพอเพียงอย่างสำนวนไทยที่ว่า ในน้ำมีปลาในนามีข้าว
อาหารที่นำมาบริโภคก็หาได้ทั่วไปตามท้องถิ่นนั้นๆเช่นหาปลาจากแม่น้ำลำคลอง เก็บพืชผักจากท้องทุ่ง
นา เพื่อนำมาประกอบอาหาร และเทคโนโลยีเริ่มมีบทบาทมากขึ้นทำให้น้ำใจของคนในเมืองลดน้อยลง
และความเป็นอยู่แบบวิถีชีวิตชนบทค่อยๆเลือนลางหายไป

ภาพประกอบที่4 การลงแขกเกี่ยวข้าว เป็นการช่วยเหลือกันโดยไม่คิดเงินตรา

5. การศึกษาหลักการองค์ประกอบศิลป์

การสร้างสรรคผลงานศิลปะไม่ว่าจะแขนงใดก็ตามต้องมีหลักการจัดองค์ประกอบในศิลปะซึ่งมีพื้นฐานหลัก คือ รูปทรงกับเนื้อหาเป็นหลัก

ผู้สร้างสรรคได้ศึกษาหลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ จากหนังสือการจัดองค์ประกอบศิลป์ ผู้แต่ง ชลูด นิ่มเสมอ โดยการใช้ทัศนธาตุในผลงานของผู้สร้างสรรคนั้นเน้นการใช้ จุด เส้น สี และน้ำหนักเป็นหลักโดยกลวิธีการระบายสี จัดองค์ประกอบโดยทำให้เกิดเป็นเอกภาพ คือการประสาน หรือการจัดระเบียบของส่วนต่างๆให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขึ้น เพื่อผลรวมอันหนึ่งที่ไม่อาจแบ่งแยกได้ ซึ่งผู้สร้างสรรคได้กำหนดเอกภาพด้วยการสร้างเนื้อเรื่องเป็นนามธรรม และรูปทรงที่เป็นรูปธรรมเข้าไว้ด้วยกัน

ผู้สร้างให้การจัดองค์ประกอบในผลงานส่วนใหญ่เป็นการจัดดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetry Balance) หรือ ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน มักเป็นการสมดุลที่เกิดจากการจัดใหม่ของมนุษย์ ซึ่งมีลักษณะที่ทางซ้ายและขวาจะไม่ เหมือนกันใช้องค์ประกอบที่ไม่เหมือนกัน แต่มีความสมดุลกัน อาจเป็นความสมดุลด้วย น้ำหนักขององค์ประกอบ หรือสมดุลด้วยความรู้สึกก็ได้ การจัดองค์ประกอบให้เกิดความ สมดุลแบบอสมมาตรอาจทำได้โดย เลื่อนแกนสมดุลไปทางด้านที่มีน้ำหนักมากกว่า หรือเลือกรูปที่มีน้ำหนักมากกว่าเข้าหาแกน จะทำให้เกิดความสมดุลขึ้น หรือใช้หน่วยที่มีขนาดเล็กแต่มีรูปลักษณะที่น่าสนใจถ่วงดุลกับรูปลักษณะที่มีขนาดใหญ่แต่มีรูปแบบธรรมดา

ภาพประกอบที่3 องค์ประกอบที่มีขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ที่ไม่เท่ากันแต่จัดองค์ประกอบที่ดูสมดุล

6. อิทธิพลทางศิลปกรรมที่ได้รับจากลัทธิ

6.1 ลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism)

“ ศิลปะที่เกิดขึ้นได้จากจินตนาการและความประทับใจในอดีต ศิลปินจะสร้างสรรค์รูปแบบ แสงเงา และสีสันทันขึ้นมาเองเพื่อให้ได้บรรยากาศที่ตนคิดคำนึง จะเป็นรูปแบบที่เหนือความจริง และไม่สามารถเป็นจริงได้เลยในโลกมนุษย์...” ลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ มีรูปแบบการแสดงออกในเรื่องของชีวิตมากกว่าเน้นในนัยของสุนทรียศาสตร์ วัตถุประสงค์ที่สำคัญของลัทธินี้ คือความต้องการปลดปล่อยทรรศนะที่มีเหตุมีผลของความจริงออกไป โดยผ่านกรรมวิธีที่แน่นอน ยึดมั่นในเหตุผลอันอิสระต่อการแนะนำให้มนุษย์เข้าใจในสิ่งใหม่ ในประสบการณ์อันกว้างใหญ่ไพศาล ในขอบเขตที่สร้างขึ้นระหว่างโลกภายนอกที่ถือว่าเป็นความจริงที่จริงกับโลกภายนอกของมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้น อังเดร เบรตอง (Andre Breton) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของเซอร์เรียลลิสม์ว่า “ เพื่อแยกภาวะที่ตรงกันข้ามระหว่างความฝันและความจริงออกจากกัน ไปสู่ความจริงที่สมบูรณ์ คือสุดยอดของสัจธรรม (Super-reality) สุนทรียภาพ และรูปแบบงานจิตรกรรมลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ (วุฒิ วัฒนสิน.2552).

ศิลปินในกลุ่มเซอร์เรียลลิสม์ด้วยกันเองอาจแบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ๆสองรูปแบบ คือ พวกเวริสติกเซอร์ลิสม์ (Veristic Surrealism) และพวกแอบโซลูทเซอร์เรียลลิสม์ (Absolute Surrealism)

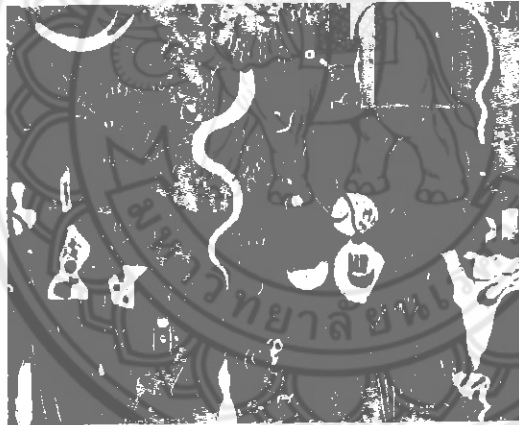
1). กลุ่มพวกเวริสติกเซอร์ลิสม์ (Veristic Surrealism) เป็นลักษณะรูปแบบที่สำคัญของลัทธิเซอร์เรียลลิสม์สากล และยังคงดำรงความสำคัญที่เป็นที่นิยมกันตลอดเวลาจนถึงทุกวันนี้ เป็นกลุ่มที่แสดงออกสื่อให้เห็นอารมณ์บุคลิกภาพและความเชี่ยวชาญในฝีมือ โครงเรื่องยังหยิบยืมวิธีการเหนือจริงตามธรรมชาติ แล้วนำมาขยายผสมผสานกับเรื่องความฝัน และศิลปินที่เด่นในกลุ่มนี้ เช่น มาร์ค ชากาล เป็นต้น

ภาพประกอบที่ 4 ชื่อภาพ The birthday Marc Chagall 1915

(ที่มา <http://mikimotoangel.blogspot.com/2011/01/creative-juice-my-intense-devotion-for.html>)

กลุ่มแอบโซลูทเซอร์เรียลลิสม์ (Absolute Surrealism) เป็นลักษณะรากจากการค้นคว้า และค้นพบรูปแบบอย่างของศิลปินร่วมสมัย ดังเช่น ลัทธิคิวบิสม์ และการวาดภาพแบบนามธรรมที่กลุ่มนี้นำมาใช้ และศิลปินที่เด่นในกลุ่มนี้ เช่น โจอัน มิโร

ภาพประกอบที่ 5 ศิลปินจอห์น มิโร (John Miro) ชื่อภาพ "Harlequin's Carnival"

(ที่มา <http://bmscript.net/portfolio/page.php?id=407>)

อิทธิพลที่ผู้สร้างสรรค์ได้รับจากลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ คือรูปแบบของการจัดองค์ประกอบศิลป์ และแนวความคิดของโจอัน มิโร เพราะผลงาน ศิลปะของโจอัน มิโร ถ่ายทอดเรื่องราวเหนือธรรมชาติ ถ่ายทอดสิ่งที่อยู่ความคิดอารมณ์ความรู้สึกที่มีโครงเรื่องยังหยาบยืมวิธีการเหนือจริงตามธรรมชาติ ถ้วนนำมาขยายผสมผสานวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในชนบท เนื่องจากผลงานของผู้สร้างนั้นยังคงมีเค้าโครงเรื่องจากความจริง ผสมผสานกับจินตนาการของตนเอง และได้รับอิทธิพลของสี สีที่ใช้ในงานของลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ได้รับอิทธิพลมาจาก โจอัน มิโรเป็นสีสีเอกรงค์(monochrome) คือสีที่เป็นแนว

เดียวกันทั้งภาพเช่นสีน้ำตาลก็อาจจะมีน้ำตาลอ่อนน้ำตาลแก่และมีสีตรงข้ามมาแทรกเพื่อเพิ่มความน่าสนใจ (วศมิ วัฒนสิน.2552).

6.2 ลัทธิโพสต์ อิมเพรสชันนิสม์(post impressionism)

ในการเขียนงานจิตรกรรมในยุคสมัยใหม่ มีวิธีการเขียนที่หลากหลาย แต่ความแตกต่างที่เห็นได้ชัดจากการเขียนจิตรกรรมในแบบนีโอ-อิมเพรสชันนิสม์ คือ จิตรกรรมในลักษณะนี้ใช้เพียงปลายพู่กัน ลัทธินีโอ-อิมเพรสชันนิสม์เริ่มมีบทบาทหลังจากที่ศิลปะแบบอิมเพรสชันนิสม์ลดบทบาทลง โดยผู้นำของลัทธินี้คือเซอร์วาทกับซีอ็ค

แนวคิดในการสร้างศิลปะแบบนีโอ-อิมเพรสชันนิสม์มาจากแนวคิดทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับเรื่องแสง (ซึ่งเป็นอนุภาค) เป็นที่มาของงานเขียนในลักษณะการแต้มเป็นจุด โดยการใช้สีในการเขียนงานจิตรกรรมจะไม่ใช้วิธีการผสมสีบนจานสี แต่จะใช้วิธีแต้มสีที่ปลายพู่กันสีหนึ่งแล้วไปแต้มกับสีอีกสีหนึ่ง แล้วจะได้สีที่ผสมกันในสายตาของผู้ดู วิธีการดังกล่าวเกิดจากแนวคิดที่ว่า การผสมสีในดวงตาจะได้ความสว่างสดใสมากกว่าการผสมสีบนจานสี ลักษณะของวิธีการเขียนงานจิตรกรรมจะเขียนโดยการแต้มเป็นจุดขนาดเล็กด้วยสีที่สดใสและไม่มีการเคลือบสีนั้น ทำให้ลักษณะการเขียนงานจิตรกรรมเช่นนี้ถูกเรียกว่า ลัทธิจุดสี หรือ Pointillism หรือ Divisionism การเขียนงานจิตรกรรมในลัทธิจุดสีนี้ต่างจากการเขียนงานจิตรกรรมของลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ ดังนี้ (พชรพรรณ ประเสริฐศรี.)

1.ในการเขียนงานจิตรกรรมของลัทธิจุดสีจะใช้พู่กันแต้มสีให้เป็นจุดซึ่งจะได้สีที่มีความสว่างชัดเจน ส่วนลัทธิอิมเพรสชันนิสม์จะใช้รอยพู่กัน ฝีแปรงหยาบ และไม่มีการเคลือบสี

2.ลัทธิจุดสีจะเน้นรูปทรงวัตถุนบนพื้นภาพ มากกว่าลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ การปรับรูปทรงของลัทธิจุดสีเป็นการปรับรูปทรงที่มองเห็นตามธรรมชาติให้เป็นโครงสร้างที่ง่ายขึ้น โดยมีการนำโครงสร้างเรขาคณิตมาช่วยด้วยเล็กน้อย การปรับโครงสร้างดังกล่าวจึงช่วยให้การระบายสีแบบแต้มจุดง่ายขึ้น หรืออาจจะช่วยให้ภาพมีความซับซ้อนขึ้นได้ ศิลปินที่มีชื่อเสียงในลัทธินีโอ-อิมเพรสชันนิสม์

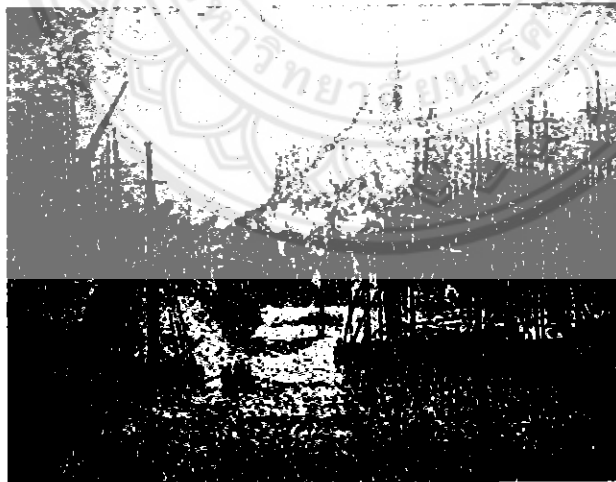
1.จอร์จปีแอร์ เซอราท์ ในตอนแรกเริ่ม เซอราท์เขียนงานจิตรกรรมในแบบอิมเพรสชันนิสม์ แต่เนื่องจากเซอราท์ศึกษาศิลปกรรมควบคู่กับการค้นคว้าเกี่ยวกับทฤษฎีของแสง ทำให้เขาเกิดแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานในแบบนีโอ-อิมเพรสชันนิสม์ขึ้น โดยศิลปะแบบนีโออิมเพรสชันนิสม์ของเซอราท์ทำให้ซีอ็คและปิสซาร์โรเกิดความสนใจและได้วาดภาพในแบบนีโอ-อิมเพรสชันนิสม์

ภาพประกอบที่ 6

ชื่อภาพ: Sunday Afternoon on the Island of La Grande Jette, 1884-1886
 (ที่มา <http://worldcivil14.blogspot.com/2014/01/neo-impressionism.html>)

พอล ซีซัค จิตรกรชาวฝรั่งเศส ที่มีความเฉลียวฉลาดและมีความเพียรพยายามสูง ซีซัคเริ่มเขียนงานจิตรกรรมในแบบอิมเพรสชันนิสม์ ต่อมาเมื่อเขาพบกับ เซอราท์ เขาจึงได้เปลี่ยนแนวจิตรกรรมมาเป็นแบบ นีโอ-อิมเพรสชันนิสม์ และซีซัคยังกลายเป็นบุคคลสำคัญในการเผยแพร่ทฤษฎีและหลักการของลัทธินีโออิมเพรสชันนิสม์

(ที่มา <http://worldcivil14.blogspot.com/2014/01/neo-impressionism.html>)

ผู้สร้างสรรค์ได้หยิบยก ลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ อิทธิพลของศิลปินที่เป็นแรงบันดาลใจของผู้สร้างสรรค์คือจอร์จปีแอร์ เซอราท์ ที่ใช้กลวิธีคือพู่กันแต่มสี นำมาจุดลงบนผลงาน เพื่อบอกระยะใกล้ไกล โดยไม่มีการเกลี่ยสีผลงานของผู้สร้างสรรค์จำใช้การจุดเพื่อบอกระยะของผลงาน

7. ศึกษาผ้ามัดย้อมจากจากวัสดุธรรมชาติ

องค์ความรู้เกี่ยวกับศิลปะการนำผ้ามาย้อมด้วยสีที่ได้จากธรรมชาติ ไม่ใช่สิ่งแปลก หรือหิ้งจะค้นพบนวัตกรรมใหม่แต่อย่างใด แต่ความรู้ภูมิปัญญาดังกล่าวได้ถูกค้นพบ ปฏิบัติและถ่ายทอดมาจากรุ่นสู่รุ่น ตั้งแต่สมัยพุทธกาล ดังจะเห็นได้ว่า พระพุทธเจ้าพร้อมสาวกทั้งหลายก็ใช้ผ้าบังสุกุลสีขาวยี่ใช้สำหรับห่อศพมาซักแล้วก็ย้อมด้วยสีธรรมชาติเพื่อเป็นผ้าจีวรนุ่งห่มเหมือนกัน ดังนั้น ผู้เขียนเห็นว่าภูมิปัญญาการเอาผ้าแล้วมาย้อมด้วยสีธรรมชาติไม่ใช่ภูมิปัญญาชาวบ้านธรรมดาๆ แต่เป็นภูมิปัญญาที่มาจากแนวคิดของพระพุทธเจ้า ซึ่งการเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมดังกล่าวเหมือนกับเราได้เรียนรู้และปฏิบัติธรรมะไปด้วย เช่น เราจะได้สมาธิจากการดั่งปมชายผ้า หรือการหิ้งพาธรรมชาติและหิ้งพาตัวเอง หรือการไม่ตามกระแสของสังคมที่หิ้งเพื่อ ห่มเพื่อยกเว้นความจำเป็น

การทำผ้ามัดย้อมใช้เอง เป็นความภาคภูมิใจของคนทำและคนที่จะสวมใส่ด้วย เพราะผลงานชิ้นดังกล่าวเป็นศิลปะหนึ่งเดียวในโลกที่ไม่เหมือนใครและที่สำคัญสีที่ได้จากธรรมชาติจะมีคุณสมบัติในการรักษาโรคภัยไข้เจ็บไปในตัวด้วย เช่น ผ้าย้อมคราม ย้อมฝางแดง เป็นต้น

(ที่มา : <http://www.oknation.net/blog/kidkids/2009/08/21/entry-5>)

ขั้นตอนการทำผ้ามัดย้อมจากสีธรรมชาติ มีดังนี้

1. ต้มน้ำให้เดือด ในภาชนะที่ใหญ่พอประมาณ (ขึ้นอยู่กับจำนวนผ้า ที่จะย้อมด้วย) ใส่เกลือลงไปพร้อมกับน้ำเพื่อให้สีติดทนนานและสีสดขึ้น
2. นำวัตถุดิบให้สีที่เตรียมไว้มาสับๆ ให้เล็กพอประมาณ แล้วใส่ ใน ถุงผ้าหรือตาข่ายที่เตรียมไว้ แล้วนำเอาไปต้มกับน้ำที่เดือด เพื่อสกัดเอาสารที่มี อยู่ในนั้นออกมา ให้สังเกตสีที่ออกมาจากถ้าสีเข้มแล้วจึง
3. นำผ้าที่ผูกสายเสร็จลงไปในหม้อต้มสี ให้กลับด้านผ้าหรือกวน ให้ตลอดเพื่อให้สีผ้าดูดีสม่ำเสมอทั้งผืน ให้สังเกตสีที่ซึมเข้าไปในเนื้อผ้า ถ้าพอใจหรือเหมาะสมแล้วจึงนำออกมา วางให้เย็นก่อน (ประมาณ 30 นาที ขึ้นอยู่กับอุณหภูมิของน้ำ)
4. แล้วค่อยเอาลงล้างขี้เบาๆ ในน้ำตัวทำปฏิกิริยาเพื่อทำให้เกิดสีใหม่เช่น น้ำสนิม น้ำสารส้ม น้ำปูนใส น้ำด่างซี้เถ่า (ในขณะที่แช่ผ้าในตัวทำปฏิกิริยาแต่ละชนิดให้สังเกตถึงความต่างและการเปลี่ยนแปลงสีของแต่ละชนิดไว้ด้วยเพราะแต่ละตัวจะให้สีแตกต่างกัน) ถ้าพอใจแล้วให้แกะลายออกแล้วนำไปตากแดดให้แห้ง หรือถ้ายังไม่พอใจในสีที่ปรากฏให้นำไปล้างน้ำ สะอาดแล้วนำกลับไปย้อมกับตัวทำปฏิกิริยาชนิดอื่นๆ อีก แต่ข้อควรระวัง คือในระหว่างที่นำผ้าเปลี่ยนตัวทำปฏิกิริยาให้ล้างน้ำเปล่าก่อน เพื่อไม่ให้ผสมกัน หรือถ้าไม่พอใจอีกอาจนำไปต้มกับน้ำเปลือกไม้อีกครั้ง เพื่อย้อมใหม่ จนเป็นที่

พอใจแล้วแก้ผ้าที่มีดไว้นำไปตากแดดให้แห้ง สีที่ได้จากธรรมชาติ สีธรรมชาติได้จากต้นไม้ ได้แก่ ราก
แก่น เปลือก ต้น ผล ดอก เมล็ด ใบ เป็นต้น ซึ่งต้นไม้แต่ละชนิดให้โทนสีต่างกัน ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของ
ต้นไม้ต่างๆ ซึ่งจะขอยกมาเป็นตัวอย่าง เป็นบางส่วน ดังนี้

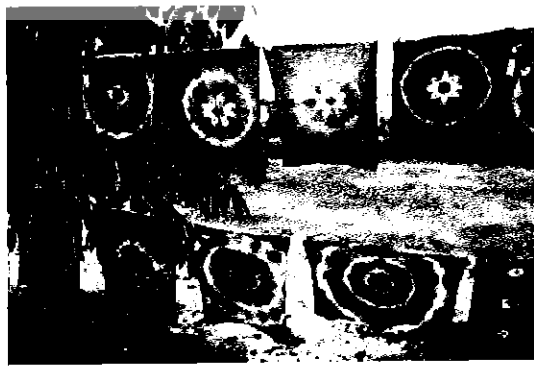
- สีแดง ได้จาก รากยอ แก่นฝาง เปลือกสมอ ครั่ง
- สีคราม ได้จาก ต้นคราม
- สีเหลือง ได้จาก แก่นขนุน ต้นหม่อน ขมิ้น ดอกดาวเรือง
- สีทองอ่อน ได้จาก เปลือกผลทับทิม ต้นคราม ใบทุกวาง เปลือกและผลสมอพิเภก ใบ

ส้มป่อยและผงขมิ้น ใบแค ใบสับปะรดอ่อน

- สีดำ ได้จาก ผลมะเกลือ ผลกระจาก ผลและเปลือกสมอ
- สีส้ม ได้จาก เปลือกและรากยอ ดอกกรรณิการ์ (ส่วนที่เป็นหลอดสีส้ม)
- สีเหลืองอมส้ม ได้จาก ดอกคำฝอย
- สีม่วงอ่อน ได้จาก ลูกหว่า
- สีชมพู ได้จาก ต้นฝาง
- สีนํ้าตาล ได้จาก เปลือกไม้โกงกาง เปลือกผลมังคุด
- สีเขียว ได้จาก เปลือกต้นมะริดไม้ ใบทุกวาง เปลือกสมอ

(ที่มา: https://docs.google.com/document/d/110kYmTUN-lc9kLxyAKnpQr3_L7fLBSnP-YdPARBCK-8/edit)

จากการศึกษาผ้ามัดย้อมจากธรรมชาติผู้สร้างสรรค์นำกลวิธีของศิลปะมัดย้อมคือการนำผ้ามา
ย้อมด้วยสีที่ได้จากธรรมชาติ เป็นภูมิปัญญา ที่ถ่ายทอดมาจากรุ่นสู่รุ่น การทำผ้ามัดย้อมใช้เอง เป็น
ความภาคภูมิใจของคนทำและคนที่จะสวมใส่ เพราะผลงานชิ้นดังกล่าวเป็นศิลปะหนึ่งเดียวในโลกที่ไม่
เหมือนใคร โดยที่สำคัญสีที่ได้จากธรรมชาติจะมีคุณสมบัติในการรักษาโรคภัยไข้เจ็บไปในตัวเช่น ผ้าย้อม
คราม ย้อมฝางแดง สีที่ผู้สร้างสรรค์ใช้หลักๆได้แก่สีของไม้ประดู่ที่ให้สีแดง สีของฝักคูณที่ให้สีน้ำตาลดำ
สีของใบมะกูดที่ให้สีเขียวแก่และสีของเปลือกสะเดาที่ให้สีน้ำตาลอมเหลือง

ภาพประกอบที่ 8 สีมัดย้อมจากธรรมชาติ

สรุปความสำคัญของศิลปะนิพนธ์

บทที่สองเรื่องแรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล ผู้สร้างสรรค์ได้รับแรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาลยกมาเป็นหลักๆคือเขาปลาร้าในอำเภอลานสักจังหวัดอุทัยธานีเป็นจังหวัดบ้านเกิดของผู้สร้างสรรค์ แนวงานเป็นเกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนในชนบทเป็นแบบกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) ภายในงานจะบอกถึงอารมณ์ความรู้สึกด้านบวกโดยได้รับอิทธิพลทางลัทธิ เซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) และลัทธิ โปสตีอิมเพรสชันนิสม์ (Post impressionism) จากลัทธิ เซอร์เรียลลิสม์ ผู้สร้างสรรค์ได้รับอิทธิพลจากโจอันมีโร

-ได้รับอิทธิพลทางเทคนิค(กลวิธี)-การใช้โทนสีน้ำหนักอ่อนแก่เพื่อบอกความใกล้-ไกล

-การใช้รูปแบบนามธรรมที่ไม่เหมือนจริงแต่ยังมีเค้าโครงเดิมว่าเป็นอะไรและลัทธิ โปสตีอิมเพรสชันนิสม์ ผู้สร้างสรรค์ได้รับอิทธิพลจากจอร์จปีแอร์ เซอราท์

-ได้รับอิทธิพลทางเทคนิค(กลวิธี)-การใช้การจุดลงบนผลงานเพื่อบอกค่าน้ำหนักโดยไม่เกลี่ยสี และได้รับอิทธิพลจากศิลปินไทยจาก ชัยรัตน์ แสงทอง เป็นจิตรกรรมธรรมดาที่ปราศจากคุณค่าใดๆในสายตาคนเมืองเป็นวิถีชีวิตอันเรียบง่ายในสภาพแวดล้อมใกล้ชิดกับธรรมชาติ

-ได้รับอิทธิพลทางความคิด และการใช้มัดย้อมคือการนำผ้ามาย้อมด้วยสีที่ได้จากธรรมชาติ เป็นความรู้ภูมิปัญญาดังกล่าวได้ถูกค้นพบ ปฏิบัติและถ่ายทอดมาจากรุ่นสู่รุ่น ตั้งแต่สมัยพุทธกาล ได้รับอิทธิพลทางเทคนิค

ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุด แร่งบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล ของผู้สร้างสรรค์ชุดนี้เป็น การแสดงออกถึงผลงานศิลปะประเภทจิตรกรรม โดยรูปแบบของงานมีลักษณะเป็นแบบ กึ่งนามธรรม และแสดงออกในรูปแบบเฉพาะตัว โดยใช้จินตนาการสร้างสรรค์ด้วยกลวิธีการจุด สีสอะคริลิกบนผ้าใบมัตย้อม ซึ่งกระบวนการสร้างสรรค์ ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เป็นการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง การสร้างสรรค์ศิลปะ โดยใช้จิตรกรรมภาพวาดของมนุษย์ถ้ำจากเขา ปลาแร่ ในอำเภอลานสัก จังหวัด อุทัยธานี มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ที่ใช้รูปร่าง และรูปทรงของงานจิตรกรรมภาพวาดผนัง ถ้ำในอดีตมาถ่ายทอดนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่ผู้สร้างสรรค์ได้พบเจอ ในและสัมผัส ทั้งยังมีการเล่นที่เป็นเอกลักษณ์ในท้องถิ่นของผู้สร้างสรรค์ โดยการนำจิตรกรรมในอดีต มาประยุกต์สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ตามจินตนาการของผู้สร้างสรรค์ แต่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ของ จิตรกรรมมนุษย์ถ้ำ และเป็นการบันทึกเรื่องราวในปัจจุบันผ่านงานจิตรกรรม โดยผู้สร้างสรรค์ไม่ยอมให้ ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตท้องถิ่น อันมีคุณค่านั้นเลือนหายไปจึงนำกลับมาให้มีชีวิตใหม่อีกครั้ง ตามจินตนาการของผู้สร้างสรรค์ถ่ายทอดออกมาในรูปแบบ และเอกลักษณ์ที่สร้างสุนทรียภาพเฉพาะตัว ของผู้สร้างสรรค์เองและอิทธิพลต่าง ๆ มากมาย ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการบันทึกข้อมูลการค้นคว้า และ ผลสำเร็จต่างๆที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานดังกล่าว เพื่อนำไปเป็นแนวความรู้สำหรับนำไปพัฒนาการ สร้างสรรค์ศิลปะต่อไป ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดกระบวนการสร้างสรรค์เป็นลำดับขั้นตอนเอาไว้ดังนี้ จาก แร่งบันดาลใจและแนวความคิดสร้างสรรค์ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นในบทนำ และบทที่ 2 โดยผู้สร้างสรรค์ได้ แบ่งขั้นตอนกระบวนการของการสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในการสร้างสรรค์
2. ขั้นตอนการรวบรวมความคิด ประมวลความคิด
3. อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์
4. ขั้นตอนจัดทำภาพแบบร่าง
5. เทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงาน
6. ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

1. ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลในการสร้างสรรค์

1.1 ข้อมูลภาคเอกสารหนังสือ

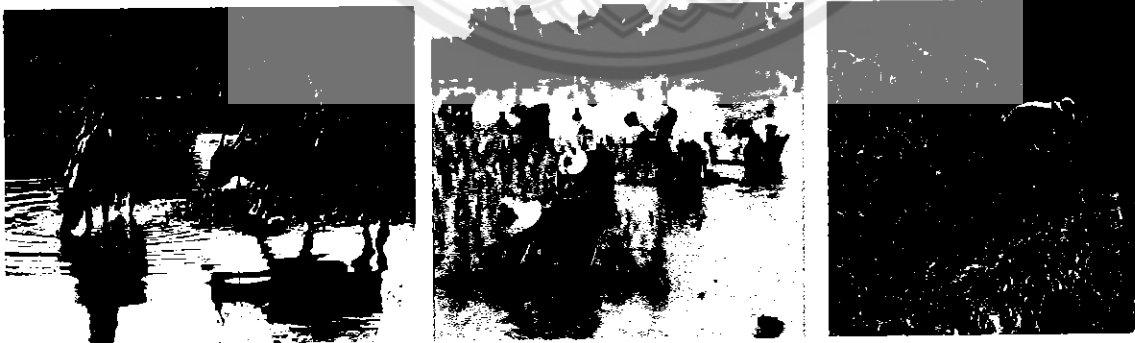
ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากตำราหนังสือเอกสารต่างๆที่เป็นข้อมูลเบื้องต้น ที่มาและความหมายของเทคนิคในการสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

- 1) หนังสือประวัติศิลปะ
- 2) หนังสือศิลปะกับมนุษย์
- 3) หนังสือภาพเขียนสีพีธีกรรม3000ปีที่ผาศักดิ์สิทธิ์
- 4) หนังสือศิลปะถ้ำสมัยประวัติศาสตร์
- 5) หนังสือสุนทรียศาสตร์
- 6) เอกสารประกอบการเรียนการสอนรายวิชา 707122 พื้นฐานองค์ประกอบศิลป์
- 7) เอกสารประกอบรายวิชา707111ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก
- 8) หนังสือศิลปะผ้ามัดย้อมจากธรรมชาติ

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลภาคเอกสาร ส่งผลให้ผู้สร้างสรรค์เกิดทักษะการเรียนรู้และเข้าใจต่อการทำงานสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ ที่มีการวางแผนการทำงานเป็นขั้นตอน เพื่อให้การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย และเป็นแนวความรู้สำหรับนำไปพัฒนาการสร้างสรรค์ศิลปะต่อไป

1.2 ข้อมูลภาพถ่าย และ ผลงานศิลป์

1) ข้อมูลภาพถ่ายผู้สร้างสรรค์ได้นำข้อมูลภาพถ่ายจากท้องถิ่นที่ผู้สร้างสรรค์ได้สัมผัสเพื่อใช้เป็นต้นแบบในการกำหนดรูปแบบการจัดองค์ประกอบในงานของผู้สร้างสรรค์ชุด แรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล โดยใช้เรื่องราววิถีชีวิตที่ผู้สร้างสรรค์ได้พบเจอในและสัมผัส

ภาพประกอบที่ 1 ข้อมูลภาพถ่ายวิถีชีวิตผู้คนในชนบท

2) ผลงานศิลปินผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาผลงานศิลปะจากลัทธิและ ศิลปินต่างๆทั้งตะวันตกและ ตะวันออก ที่มีเนื้อหาที่น่าสนใจสะท้อนให้เห็นถึงชีวิตของคน และเรื่องใกล้ตัวที่สะท้อนใจ รวมทั้งการ แสดงออกของจิตใต้สำนึกที่เป็นอิสระ มีทั้ง ความฝันอารมณ์ความรู้สึก และจินตนาการ

ภาพประกอบที่ 2 ผลงานของมิลเลต์ (Jean-Francois Millet)

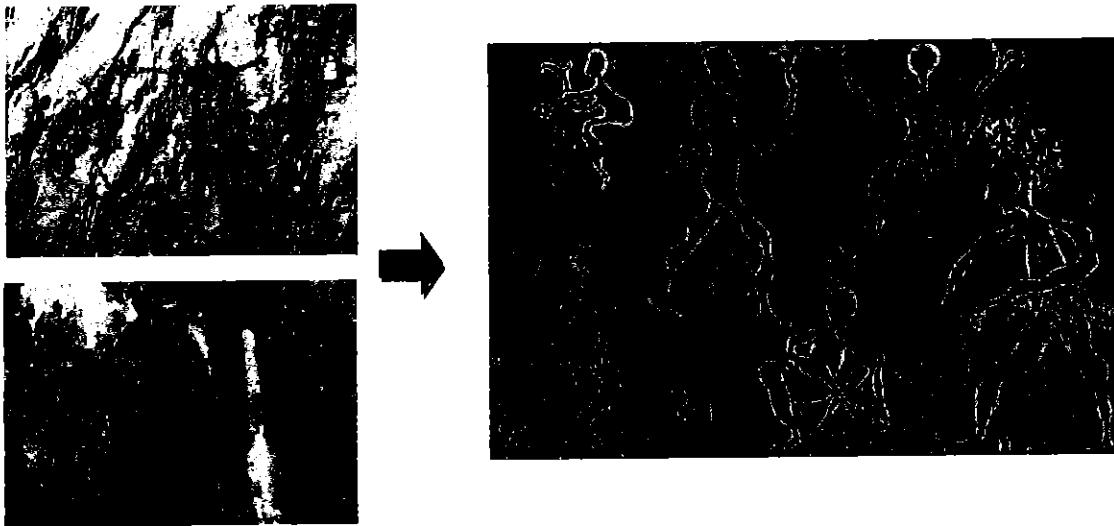
ชื่อผลงาน The Gleaners.1857

ผู้สร้างสรรค์ที่ได้แรงบันดาลใจ ผลงานของ มิลเลต์ (Jean-Francois Millet)ต้องการถ่ายทอดอาชีพ ของผู้คนในชนบท ซึ่งตรงกับแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์ที่ต้องการถ่ายทอดวิถีชีวิตของผู้คนในชนบทที่ ผู้สร้างสรรค์อาศัยอยู่โดยภาพจะเป็นผู้คนที่กำลังทำกิจกรรมอยู่เช่น จับปลา ลงแขกเกี่ยวข้าว ทำบุญขึ้น บ้านใหม่ เป็นต้น

1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลส่วนเนื้อหา

การสร้างสรรคศิลปะปะนิพนธ์ชุด แรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล โดยผู้สร้างสรรค์ใช้ รูปทรงภาพเขียนโบราณ ที่อยู่ในอำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานีบ้านเกิดของผู้สร้างสรรค์ เรื่องราว เกี่ยวกับวิถีชีวิตของผู้คนในชนบทใช้เพื่อแสดงเนื้อหาภายนอกและเนื้อหาภายในที่แสดงถึงการรวมตัว ของทัศนธาตุจนเกิดเป็นผลงานที่สะท้อนให้เห็นถึงความหมายที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการนำเสนอซึ่งทัศนธาตุ ที่แสดงออกมอย่างเด่นชัดในงานของผู้สร้างสรรค์ ได้แก่จุด สีน้าหนัก พื้นผิว และรูปทรง

ภาพประกอบที่ 3 แรงบันดาลใจจากเขาปลาร้าโดยใช้ สี และรูปทรง

2) วิเคราะห์ข้อมูลส่วนรูปทรง

การสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์ชุด แรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล ผู้สร้างสรรคได้ใช้ทัศนธาตุและวิธีการดังต่อไปนี้

จุด ในผลงานของผู้สร้างสรรคจะเน้นจุดเป็นหลักทำหน้าที่เป็นขอบเขตของผลงาน จุดในงานของผู้สร้างสรรคจะมีขนาดเล็กและใหญ่ตามความต้องการของผลงาน จุดในผลงานจะยึดตัวกันเป็นกลุ่มเพื่อให้เกิดเป็นความเคลื่อนไหวและทำให้เกิดรูปทรงต่างๆเช่นภาพคนและสัตว์

สีและน้ำหนักของสี ในผลงานของผู้สร้างสรรคได้กำหนดการใช้สีของผลงานโดยรวมให้แสดงระยะของผลงาน และความเคลื่อนไหวโดยใช้สีหลักเป็นสีเอกรงค์ และใช้สีวรรณะอุ่น90% และสีวรรณะเย็นและร้อน10% ส่วนน้ำหนักของสีเกิดจากการใช้สีอ่อนและสีเข้มเพื่อบอกค่าน้ำหนักของส่วน ทำให้งานดูมีมิติ มีระยะหน้าหลัง มีความลึกตื้น มีความใกล้ไกล และสีของผ้ามัดย้อมจะเป็นบรรยากาศของภาพ

พื้นผิว ในผลงานของผู้สร้างสรรคในทางกายภาพจะมีพื้นผิวอยู่หลายลักษณะ คือ พื้น ขรุขระหยาบ และลวงตาโดยพื้นผิวซากของผ้ามัดย้อม แต่สร้างควมมีมิติด้วยเทคนิคการใช้สีนำมาจุดเพื่อให้เกิดระยะของผลงานการจุดมีทั้งพื้นผิวหยาบและขรุขระสร้างพื้นผิวที่สัมผัสได้ด้วยการมองเห็นในผลงานผู้สร้างสรรค

รูปทรง ในผลงานของผู้สร้างสรรคจะเป็นรูปทรงจากภาพวาดผนังถ้ำนำมาสร้างสรรคในแบบเฉพาะตัวของผู้สร้างสรรคเอง สามารถแยกออกตามประเภทของรูปทรงได้คือ รูปทรงธรรมชาติ เช่น คน ปลา และรูปทรงอิสระ แต่รูปทรงที่เป็นจุดเด่นในทุกผลงานของผู้สร้างสรรคเป็นรูปทรงธรรมชาติคือ คน และ สัตว์

จากการที่ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลในส่วนที่เป็นเอกสาร รูปภาพ และผลงานศิลปะจาก ลัทธิและศิลปินต่าง ๆ ทั้งตะวันตกและตะวันออก เพื่อนำมาเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นอัตลักษณ์ให้แก่ผู้สร้างสรรค์ ทำให้ผู้สร้างสรรค์รู้และเข้าใจทฤษฎีทางศิลปะทั้งในส่วนที่เป็นรูปทรง และเนื้อหาอันเป็นองค์ประกอบหลักที่สำคัญของศิลปะ และนำมาเป็นแนวความคิดในการสร้างสรรค์ ศิลปนิพนธ์ชุดแรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล

2. ขั้นตอนการรวบรวมความคิด ประมวลความคิด

ผู้สร้างสรรค์ได้นำข้อมูลจากการศึกษามาประมวลผลและกำหนดรูปแบบของผลงานในการ สร้างสรรค์อันประกอบไปด้วย เนื้อหา และ รูปทรง

เนื้อหา (Content) คือส่วนองค์ประกอบที่เป็นนามธรรม เป็นความหมายของงานศิลปะที่แสดง ออกมาผ่านรูปทรงของศิลปะ ที่มีคุณค่าทางศิลปะ เป็นโครงสร้างทางจิต กล่าวคือเป็นรูปทรงที่ผู้ สร้างสรรค์ได้สร้างขึ้นจากทัศนธาตุต่างๆอย่างมีดุลยภาพและเป็นเอกภาพ นอกจากเนื้อหาแล้วยังมี เรื่อง (Subject) และแนวเรื่อง (Theme) รวมอยู่ด้วย ทั้ง 3 ส่วนนี้ต่างก็มีความเชื่อมโยงและทับซ้อนกันอยู่

2.1 เรื่อง หมายถึง สิ่งที่ผู้สร้างสรรค์สรรหามาเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ชิ้นงานศิลปะ แบบรูปธรรม เช่น คน สัตว์ สิ่งของ

2.2 แนวเรื่อง หมายถึง เป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบทางด้านนามธรรมของงานศิลปะที่เน้น ความคิด (Concept) ของผู้สร้างสรรค์ที่มีต่อเรื่องหรือรูปทรง เป็นเนื้อหาสาระหรือแนวทางของการ สร้างสรรค์มากกว่าเนื้อเรื่อง เช่น ความแปลกใหม่ทางด้านเทคนิค ความน่าทึ่ง

2.3 เนื้อหา คือ ความหมายของศิลปะที่แสดงออกผ่านรูปทรงทางศิลปะ (Artistic Form) เนื้อหา ของงานศิลปะแบบรูปธรรมเกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของเรื่อง แนวเรื่อง และรูปทรง โดย เนื้อหาอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

เนื้อหาภายใน หรือเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรง เป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้อารมณ์ทางสุนทรียภาพแก่ผู้ดูเป็นอารมณ์ทาง ศิลปะที่บริสุทธิ์ ไม่มีอารมณ์อื่นๆในประสบการณ์ของมนุษย์มาเกี่ยวข้องด้วย เป็นลักษณะเฉพาะของผู้ สร้างสรรค์ เป็นพลังความรู้สึกส่วนตัวเป็นบุคลิกภาพหรือรูปแบบของการแสดงออกของผู้สร้างสรรค์

เนื้อหาภายนอก ซึ่งมีอยู่เฉพาะในงานศิลปะแบบรูปธรรมที่มีเรื่อง เช่น คน สัตว์ สิ่งของ หรือ เหตุการณ์นั้นเป็นเนื้อหาที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากเนื้อหาภายใน เป็นความหมายของเรื่องและแนวเรื่องที่ แปลออกมาโดยรูปทรง ผ่านสัญลักษณ์การแสดงออก อารมณ์ความรู้สึกและความบันดาลใจของผู้ สร้างสรรค์

2.4 รูปทรง (Form) คือสิ่งที่มองเห็นได้ในทัศนศิลป์ เป็นส่วนที่ผู้สร้างสรรค์สร้างขึ้นด้วยการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุ (Visual Elements) ให้ความพึงพอใจต่อความรู้สึกสัมผัส เป็นความสุข

ทางตา พร้อมกันนั้นก็สร้างเนื้อหาให้กับตัวรูปทรงเอง และเป็นสัญลักษณ์ให้แก่อารมณ์ ความรู้สึก หรือปัญหาความคิดที่เกิดขึ้นในจิตใจ

รูปทรงมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูป และส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูป ได้แก่ ทัศนธาตุที่รวมตัวกันอย่างมีเอกภาพ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ได้แก่ วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูปแบบ เช่น สี ผ้า กระดาษ ฯลฯ และกลวิธีที่ใช้กับวัสดุนั้น เช่น การระบาย การปั้น การตัดปะ ฯลฯ เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับความคงทนถาวรของผลงาน และความเนียบเนียนของฝีมือ

รูปทรงที่ผู้สร้างสรรค์นำมาใช้ เป็นรูปทรงที่ได้จากภาพวาดของมนุษย์ในอดีตเช่น ฝ่ามือ คน สัตว์ สิ่งของ ฯลฯ และอาจไม่เคยเห็นได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งรูปทรงเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของภาพวาดผนังถ้ำที่นำมาเปลี่ยนแปลงในลักษณะเฉพาะตัวของผู้สร้างสรรค์

2.5 ทัศนธาตุ (Visual Element) หมายถึงส่วนประกอบที่สำคัญอันเป็นพื้นฐานสำหรับการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ หรือเรียกว่าสุนทรีย์ธาตุก็ได้ ซึ่งจิตรกร ประติมากร สถาปนิก หรือนักออกแบบ ต่างก็ใช้สิ่งเหล่านี้ในการสร้างสรรค์งานศิลปะ ที่แสดงให้เห็นถึงการรวมตัวกันของทัศนธาตุจนเกิดเป็นผลงานที่สื่อความหมายตามที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ ซึ่งทัศนธาตุที่แสดงออกอย่างเด่นชัดในงานของข้าพเจ้า ได้แก่ จุด เส้น น้ำหนักอ่อนแก่ ของแสงและเงา ที่ว่าง หรือช่องไฟ สี และพื้นผิว ซึ่งจะขยายเพื่อความเข้าใจได้ชัดเจน ดังนี้

1) จุด (Dot/Point) ธาตุเบื้องต้น ซึ่งเล็กที่สุดของการมองเห็น และมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะถือว่า จุด เป็นการเริ่มต้นที่นำไปสู่การเกิดของทัศนธาตุอื่นๆ ที่สำคัญต่อไป อาทิเช่น เส้น เกิดจากการนำจุดมาเรียงกันจนเกิดความยาว หรือน้ำหนักเกิดจากการนำจุดมาเรียง หรือทับซ้อนกันจำนวนมากมายมหาศาลหลายจุด เป็นต้น

ในผลงานผู้สร้างสรรค์จะใช้จุดเป็นหลักโดยบอกระยะใกล้-ไกลของผลงาน การสร้างค่าน้ำหนักของจุดเพื่อให้เกิดจุดเด่นจุดรอง การใช้จุดที่เหมาะสมกับผลงานมีจุด เล็ก กลาง ใหญ่ เพื่อบอกทัศนธาตุเช่นคน สัตว์ สิ่งของ เป็นต้น

2) เส้น (Line) ผลจากการนำจุดหลายๆจุดมาเรียงติดต่อกันออกไปจนเกิดเป็นความยาวซึ่งเป็นมิติเดียวของเส้น และเส้นเป็นรากฐานของโครงสร้าง ของงานทัศนศิลป์ทุกประเภท อีกทั้งเส้นสามารถแสดงความรู้สึกด้วยตัวของมันเอง และด้วยการนำมาประกอบกันให้ปรากฏเป็นรูปทรงต่างๆ

ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ใช้เส้นโครงสร้าง เป็นเส้นที่มองไม่เห็นด้วยตา หากแต่เป็นเส้นที่เกิดในจินตนาการ โดยมีเส้นโครงสร้างที่แบ่งดุลยภาพ คือน้ำหนักของภาพทั้งสองข้างมีการถ่วงดุลแบบ

เหมือนกันของสองฝั่ง เป็นตุลยภาพแบบสมมาตร และมีเส้นโครงสร้างของรูปทรงอื่นๆ ที่มีทิศทางขัดแย้งกันกระจายออกแต่ทั้งหมดก็ถูกประสานเข้าด้วยกันการซ้ำ และค่าน้ำหนักของสีในระดับที่แตกต่างกัน

3) สี (Color) ทักษะธาตุที่มีคุณลักษณะของทัศนธาตุทั้งหลายรวมกันครบถ้วน คือ มีเส้นน้ำหนัก ที่ว่าง และลักษณะพื้นผิว นอกจากนั้นยังมีคุณลักษณะพิเศษเพิ่มอีก 2 ประการ คือ ความเป็นสี น้ำหนักของสีและความจัดของสี

ความเป็นสี (Hue) เช่น สีแดง เหลือง เขียว ฯลฯ ตามวงสีธรรมชาติ

น้ำหนักของสี (Value) ความสว่างหรือความมืดของสี ถ้าเราผสมสีขาวเข้าไปในสีสีหนึ่ง สีนั้นจะสว่างขึ้น หรือมีน้ำหนักอ่อนลง และถ้าเราเพิ่มสีขาวเข้าไปทีละน้อยๆ เป็นลำดับเราจะได้อ่างสีหรือสีหรือน้ำหนักของสีที่เรียงลำดับจากอ่อนสุดไปแก่สุด

ความจัดของสี (Intensity) ความสดหรือความบริสุทธิ์ของสีสีหนึ่ง สีที่ถูกผสมด้วยสีดำจะหม่นลง ความจัดหรือความบริสุทธิ์จะลดลง ความจัดของสีจะเรียงลำดับจากจัดที่สุดไปจนหม่นที่สุดได้หลายลำดับด้วยการค่อยๆ เพิ่มปริมาณของสีดำที่ผสมเข้าไปทีละน้อยๆ จนถึงลำดับที่ความจัดของสีที่น้อยที่สุด คือ เกือบดำ

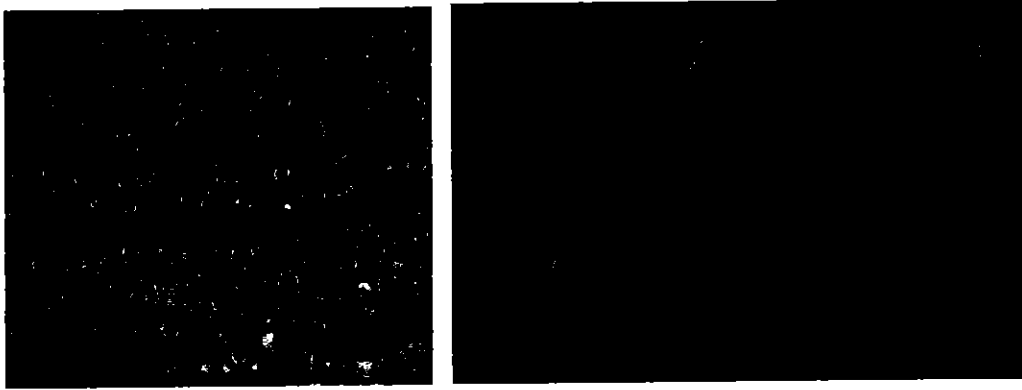
ในผลงานผู้สร้างสรรคที่นำเสนอนี้ ผู้สร้างสรรคได้ให้ความสำคัญกับสีที่ทำให้เกิดการทับซ้อนกันเป็นตัวสร้างน้ำหนักทำให้ภาพเกิดมิติ และ บริเวณที่สีตัดกันส่งผลทำให้เกิดจุดเด่นของภาพ ผลงานของผู้สร้างสรรคเป็นโทนสีเอกรงค์ที่แสดงสีเด่นๆมาเพียงโทนสีเดียวเช่นโทนสีน้ำตาลอาจจะมีน้ำตาลอ่อนและน้ำตาลแก่

2.6 พื้นผิว (Texture) คือ พื้นผิวของสิ่งต่างๆ เมื่อสัมผัสจับต้องหรือมองเห็นแล้วรู้สึกได้ว่าละเอียด มัน ขรุขระ เป็นต้น ในงานของผู้สร้างสรรคใช้กลวิธีการ 2 ลักษณะ การระบายแบบทิ้งรอยฝีแปรงโดยใช้เนื้อสีสร้างพื้นผิวเป็นสำคัญแล้วมีลักษณะลวงตา และการระบายสีแบบเรียบเนียนสร้างน้ำหนักขัดแสงเงาให้ลวงตาเป็นสามมิติขึ้นมา

3. อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค

วัสดุ (Material) วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูปแบบ เช่น ผ้า สี พู่กัน ผ้าเช็ดสี กระดาษ ไม้ ฯลฯ ในการสร้างสรรคผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ แรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล วัสดุที่ผู้สร้างสรรคได้นำมาเลือกใช้ในการสร้างสรรคผลงาน คือ สีอะคริลิก (Acrylic color) และสีจากธรรมชาติ

3.1 ผ้าดิบที่ผ่านการมัดย้อมแล้ว เป็นผ้าทอย่างหนาถูกนำมาใช้ในการสร้างงานจิตรกรรม สีน้ำมัน สีอะคริลิก โดยสร้างพื้นผิวของงาน

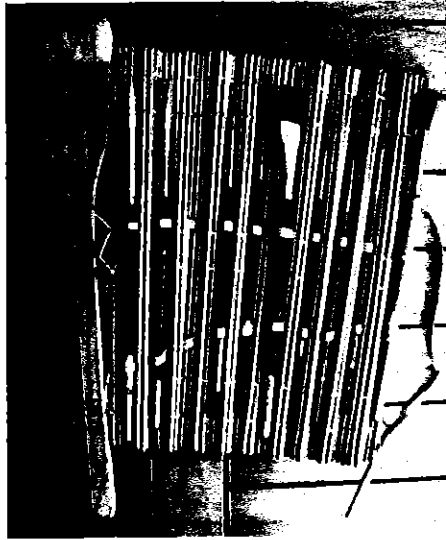
ภาพประกอบที่ 5 ฝ่าติบที่ผ่านการม้ดย้อมจากสีธรรมชาติ

3.2 สีอะคริลิก (Acrylic color) เป็นสีสังเคราะห์ ลักษณะเหมือนสีน้ำมัน แต่จะเข้มข้นและใสกว่า เนื้อสีไม่อมเหลือง เวลาแห้งจะเป็นเหมือนกับแผ่นฟิล์ม ระยะ เวลาแห้งสั้น ใช้น้ำเป็นตัวทำลาย สีอะคริลิกสามารถระบายให้บางจนคล้ายสีน้ำ

ภาพประกอบที่ 6 สีอะคริลิก

3.3 พู่กัน เป็นอุปกรณ์ที่มีส่วนช่วยให้งานศิลปะ ได้แสดงออกมาอย่างเต็มที่ การเลือกพู่กันที่ดี ที่ถูกต้องเหมาะสมกับสีจะทำให้สามารถสนองตอบความรู้สึก อารมณ์ ของศิลปิน พู่กันแต่ละชนิดมีลักษณะเฉพาะตัวซึ่งพู่กันที่ดี (Raphael และ Pyramid) จะได้รับความพึงพิถันในการเลือกชนเพื่อมาทำ พู่กัน ให้เหมาะสมกับพู่กันแต่ละประเภท

ภาพประกอบที่ 7 ฟูกัน

3.4 ผ้าเช็ดสี เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ทำความสะอาดฟูกันหลังจากใช้เสร็จแล้ว เพื่อให้ฟูกันมีอายุการใช้งานที่ยาวนาน ควรทำความสะอาดทุกครั้งหลังระบายสีเสร็จ

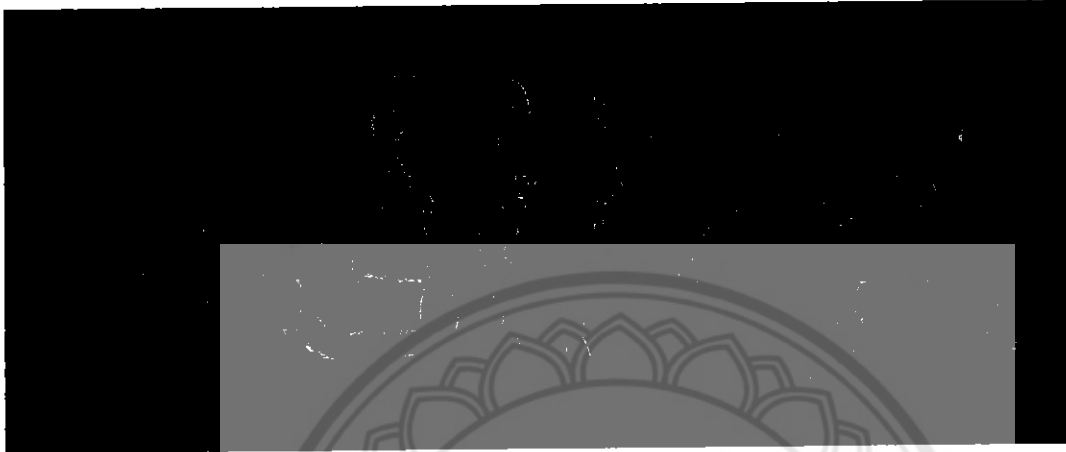
3.5 ถังใส่น้ำ แบบที่สามารถ พกสะดวก ซึ่งเราสามารถแยกว่าใส่น้ำล้างฟูกัน หรือผสมสี ซึ่งเราควรแยกแหว่งถังใส่น้ำระบายสี กับล้างฟูกันออกจากกัน

ภาพประกอบที่ 8 ผ้าเช็ดสี และถังใส่น้ำ

4. ขั้นตอนจัดทำภาพแบบร่าง

4.1 ผู้สร้างสรรค์ สร้างแบบภาพร่างตามความคิดของผู้สร้างสรรค์นำไปเสนอกับอาจารย์ที่ปรึกษาได้ปรับเปลี่ยนแบบภาพร่างเพื่อขยายงาน

ภาพประกอบที่ 9 แบบภาพร่างสร้างสรรค์ศิลป์ขั้นที่4

ภาพประกอบที่ 10 ภาพแบบร่างที่ได้รับการแก้ไขที่สมบูรณ์พร้อมขยายเป็นศิลปนิพนธ์ชุดที่4

5. เทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผู้สร้างสรรค์ใช้กระบวนการสร้างสรรค์แบบกึ่งนามธรรม(Semi Abstract)โดยเทคนิคที่ผู้สร้างสรรค์ใช้คือการมัดย้อม

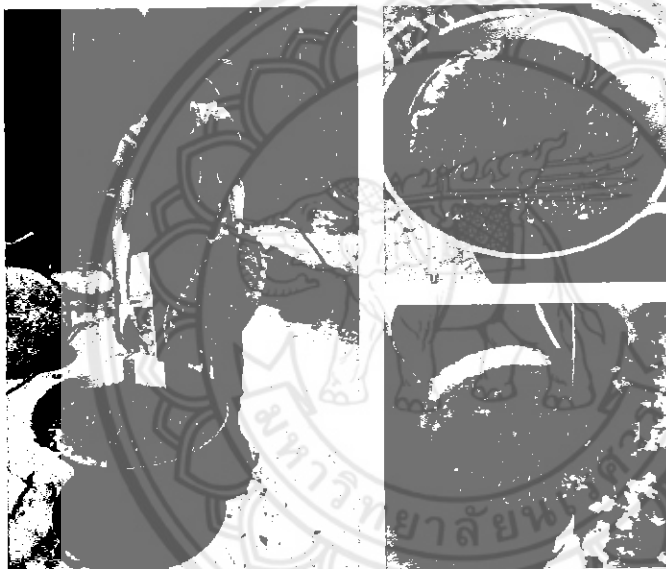
การมัดย้อมผ้าดิบนั้นผู้สร้างสรรค์ใช้สีจากธรรมชาติที่หาได้ง่ายในห้องถิ่นของผู้สร้างสรรค์เป็นวิธีที่สร้างการทำงาน ให้ไวขึ้นและสร้างพื้นผิวด้วยตัวของผ้ามัดย้อมเองโดยมีวิธีการดังนี้

5.1 เตรียมวัสดุที่จะมัดย้อมได้แก่เปลือกไม้ ลูกไม้ และใบไม้ต่างๆ

ภาพประกอบที่ 11 วิธีการมัดย้อมผ้าจากสีธรรมชาติ

5.2 นำทุกอย่างที่เตรียมไว้มาผสมกันโดยใส่เกลือและซีढ़้าเพื่อเป็นตัวผสมทำให้สีติดกับผ้าดิบ

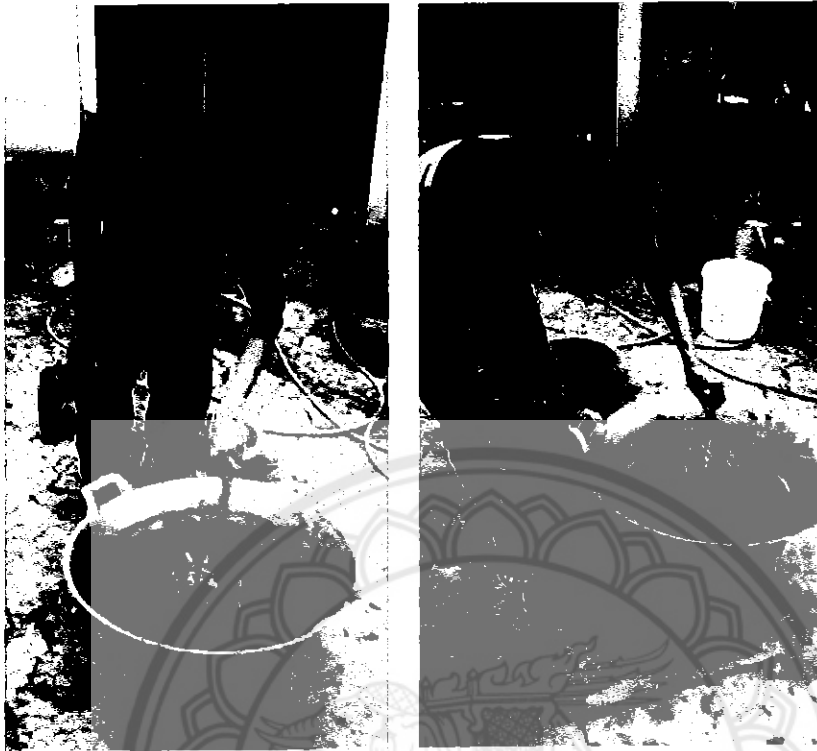
ภาพประกอบที่ 12 วิธีการมัดย้อมผ้าจากสีธรรมชาติ

5.3 มัดด้วยยางวงหรือปอเชือกเพื่อทำลวดลายต่างๆลงบนผ้าเพื่อนำลงไปต้ม

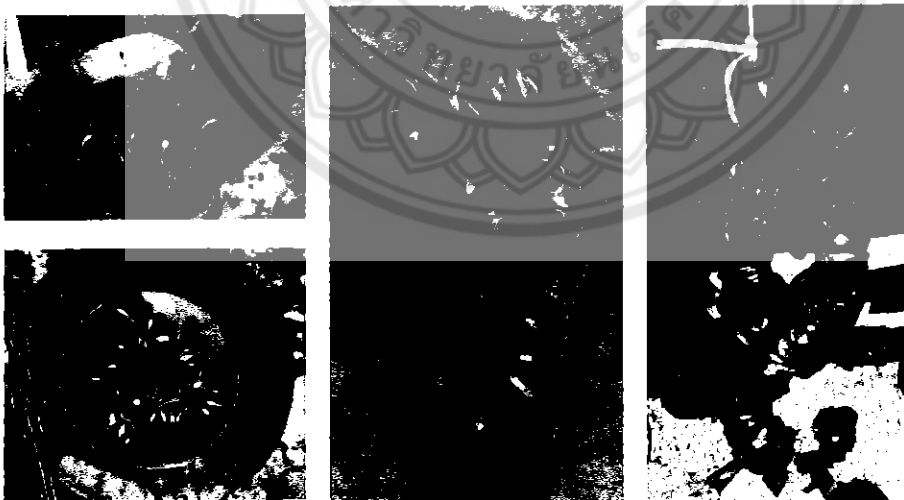
ภาพประกอบที่ 13 วิธีการมัดย้อมผ้าจากสีธรรมชาติ

5.4 นำผ้าที่ต้มขึ้นมาต้มละลายอีกครั้งเพื่อให้ลวดลาย มีสีที่เข้ม กลาง อ่อน ทำวนไปหลายๆรอบเพื่อสร้างลวดลาย

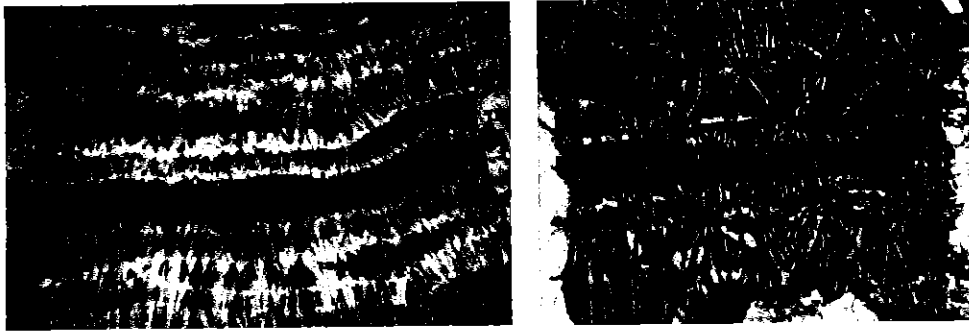
ภาพประกอบที่ 13 วิธีการมัดย้อมผ้าจากสีธรรมชาติ

5.5 ต้มทิ้งไว้30นาที เมื่อต้มเสร็จนำผ้าที่ได้ไปตากแดดจนผ้าหมาดแล้วนำมาแกะเพื่อดูลวดลาย

ภาพประกอบที่ 14 วิธีการมัดย้อมผ้าจากสีธรรมชาติ

5.6 เมื่อแกะดูลวดลายเสร็จจึงสร้างล่องลอยด้วยการมัดอีกครั้งเพื่อให้ผลงานดูน่าสนใจ

ภาพประกอบที่ 15 วิธีการมัดย้อมผ้าจากสีธรรมชาติ

5.7 รอยนแห้งแล้วแก้มัดเชือกที่ติดกับผ้าอยู่ นำผ้าไปตากแดดจนแห้งจะได้ผ้ามัดย้อมที่สมบูรณ์

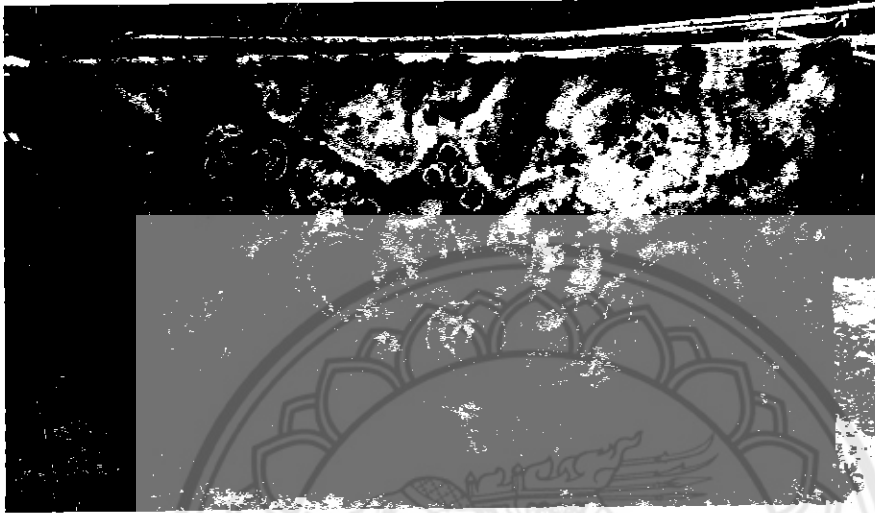

ภาพประกอบที่ 16 วิธีการมัดย้อมผ้าจากสีธรรมชาติ

6. ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน

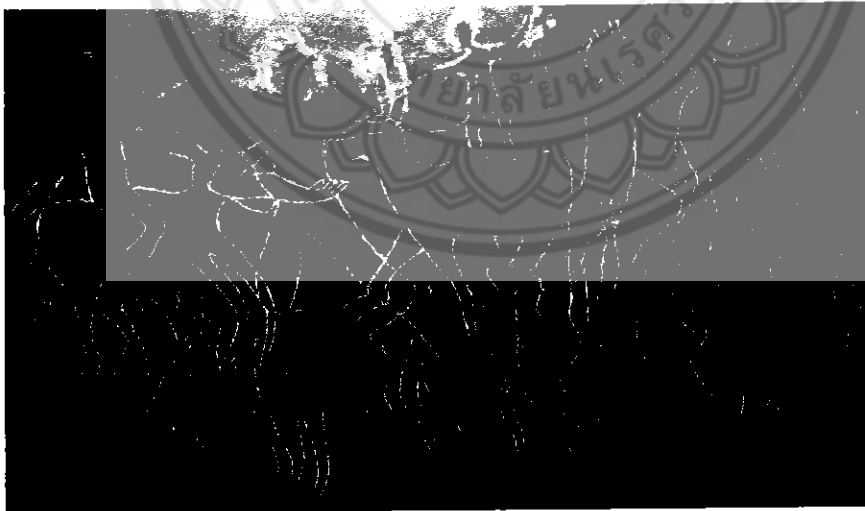
จากการนำภาพแบบร่างไปปรึกษาอาจารย์แล้ว ก็ได้นำมาปรับใช้ในผลงานจริง ซึ่งอธิบายขั้นตอนต่างๆ ดังต่อไปนี้

6.1 ผู้สร้างสรรค์ใช้วิธีการมัดย้อมเพื่อสร้างลวดลายพื้นผิวของผลงานโทนสีกลางในงานสร้างสรรค์จะเป็นโทนสีเอกรงค์ หรือโทนสีที่ใกล้เคียงกันเพื่อความสะดวกในการสร้างสรรค์

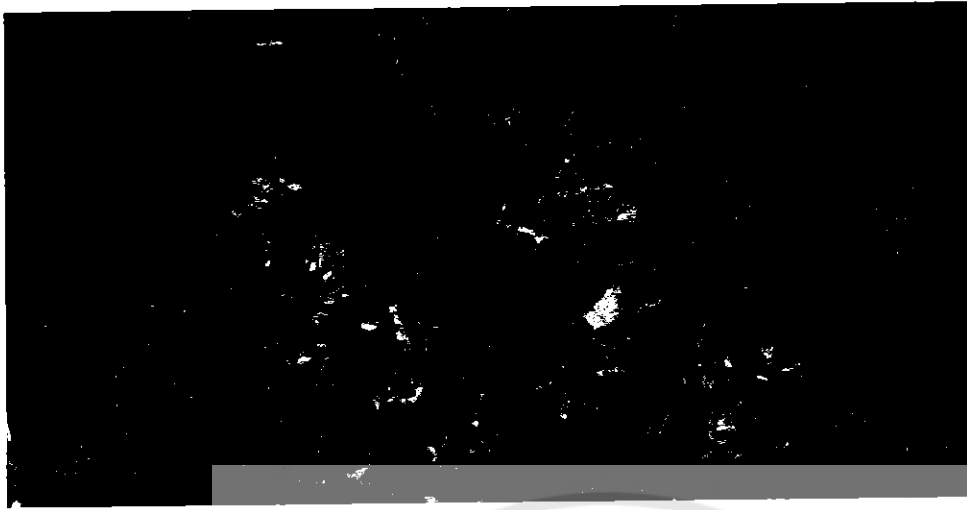
ภาพประกอบที่17 ภาพผ้าดิบที่ผ่านการมัดย้อมโดยสมบูรณ์

6.2 นำผ้ามาเขียนด้วยเทียนเพื่อสะดวกต่อการลงสีในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพประกอบที่ 18 เขียนเทียนตามแบบภาพร่างอาจปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสม

6.3 ลงสีจากธรรมชาติเพื่อสร้างลวดลายภายในผลงานให้ดูมีระยะใกล้ไกล

ภาพประกอบที่ 15 สร้างพื้นผิวให้ดูสมบูรณ์

6.4 ขั้นตอนการเตรียมโครงเฟรมไม้ซึ่งเฟรม ด้วยอุปกรณ์เครื่องเย็บ ที่ช่วยสำหรับทำให้ผ้าติด ตรึงเพื่อพร้อมลงภาพร่าง

ภาพประกอบที่14ซึ่งผ้ามัดย้อมให้ตั้งเพื่อร่างภาพลงบนผืนผ้า

6.5 ขั้นตอนการลงสีอะคริลิกลงพื้นเพื่อใช้ในการจุด และดูระยะของผลงาน

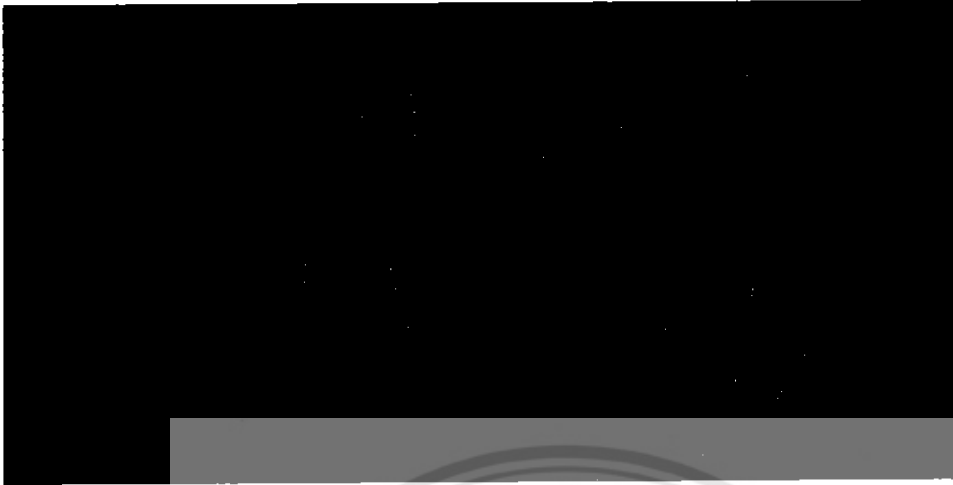
ภาพประกอบที่ 15 ภาพขั้นตอนการจุดเพื่อบอกระยะของผลงาน ด้านหน้า ด้านกลาง และด้านหลัง

6.7 ลงสีภาพรวมเพื่อให้งานดูลงตัวและตัวละครหลักจะจุดให้เป็นโทนสีที่เด่นชัด

ภาพประกอบที่ 16 ภาพขั้นตอนการจุดเพื่อบอกค่าน้ำหนักเพื่อบอกระยะ ขนาดจะมีและเล็กเพื่อให้ผลงานดูลงตัว

6.8 เก็บรายละเอียดของผลงานเพื่อให้งานดูประสานลงตัว

ภาพประกอบที่ 17 ภาพขั้นตอนการเก็บรายละเอียดโดยรวม

6.9 ภาพผลงานเสร็จสมบูรณ์

ภาพประกอบที่ 17 ภาพผลงานเสร็จสมบูรณ์

บทที่ 4

การวิเคราะห์คุณค่าผลงานการสร้างสรรคศิลป์นิพนธ์

การสร้างสรรคศิลป์นิพนธ์ชุด แร้งบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล ผู้สร้างสรรคมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอเนื้อหามุมมองด้านที่เกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของผู้สร้างสรรค โดยใช้รูปทรงของภาวตณั้งถ้ำของมนุษย์ในยุคบรรพกาลเป็นเหมือนตัวดำเนินเรื่องใช้สื่อความหมายอารมณ์ และความรู้สึก เป็นการสร้างงานประเภทจิตรกรรมแบบกึ่งนามธรรม เทคนิคสีอะคริลิคบนผ้า มีด้อยมรูปแบบงานจิตรกรรมภาพลวงตาสามมิติ โดยมีรูปแบบลักษณะที่มีเอกลักษณ์ และสุนทรียศาสตร์เฉพาะตัวของผู้สร้างสรรคเอง ด้วยกลวิธีเฉพาะของผู้สร้างสรรค โดยกระบวนการสร้างสรรค ได้กำหนดเป็นลำดับขั้นตอน คือ เริ่มจากการรวบรวมข้อมูล การศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลจัดทำภาพแบบร่างและปรับปรุงแก้ไข ขยายภาพผลงานจริงจากภาพแบบร่าง และปฏิบัติงานจริงจนเสร็จสมบูรณ์

กระบวนการการวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรคศิลป์นิพนธ์ชุดนี้ เป็นวิเคราะห์ โดยใช้ทัศนธาตุในการอธิบายผลงานศิลป์นิพนธ์ เพื่อให้สามารถเข้าใจได้ง่าย และเป็นระบบ ระเบียบ แบบแผน และเป็นแนวความรู้สำหรับนำไปพัฒนาการสร้างสรรคศิลป์ต่อไป

การสร้างสรรคผลงานในช่วงก่อนทำศิลป์นิพนธ์ ผู้สร้างสรรคพยายามค้นหารูปแบบกลวิธีต่างๆเพื่อต้องการนำมาเป็นสัญลักษณ์ใช้ในการสื่อความหมาย โดยสามารถแบ่งออกเป็น 2 ระยะดังนี้

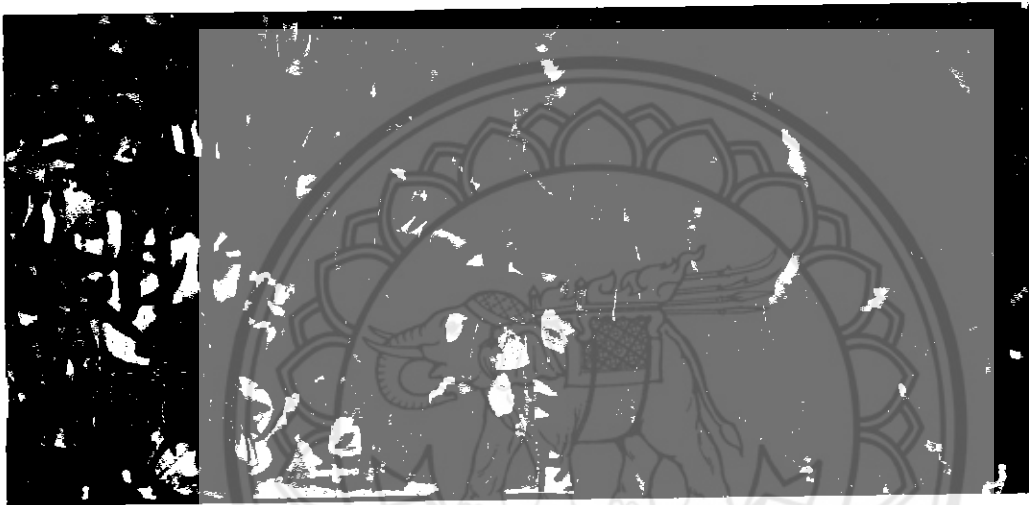
1. การวิเคราะห์ผลงานก่อนศิลป์นิพนธ์
 - 1.1 การวิเคราะห์ด้านแนวคิด
 - 1.2 การวิเคราะห์ด้านรูปทรง
2. การวิเคราะห์ผลงานศิลป์นิพนธ์
 - 2.1 การวิเคราะห์ด้านแนวคิดของผลงานศิลป์นิพนธ์ ชั้นที่ 1
 - 2.2 การวิเคราะห์ด้านรูปทรงของผลงานศิลป์นิพนธ์ ชั้นที่ 1
 - 2.3 การวิเคราะห์ด้านแนวคิดของผลงานศิลป์นิพนธ์ ชั้นที่ 2
 - 2.4 การวิเคราะห์ด้านรูปทรงของผลงานศิลป์นิพนธ์ ชั้นที่ 2
 - 2.5 การวิเคราะห์ด้านแนวคิดของผลงานศิลป์นิพนธ์ ชั้นที่ 3
 - 2.6 การวิเคราะห์ด้านรูปทรงของผลงานศิลป์นิพนธ์ ชั้นที่ 3
 - 2.7 การวิเคราะห์ด้านแนวคิดของผลงานศิลป์นิพนธ์ ชั้นที่ 4
 - 2.8 การวิเคราะห์ด้านรูปทรงของผลงานศิลป์นิพนธ์ ชั้นที่ 4

จากการแบ่งช่วงวิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะทั้งผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ และผลงานศิลปะนิพนธ์ ส่งผลให้ผู้สร้างสรรค์เกิดทักษะการเรียนรู้และเข้าใจต่อการทำงานสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ ที่มีการวางแผนการทำงานเป็นขั้นตอน เพื่อให้สามารถเข้าใจถึงความหมายที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการนำเสนอได้ง่ายอย่างเป็นระบบ ระเบียบ แบบแผน และนำไปสู่การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ที่ถูกต้องตามหลักการที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์

ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 1

การวิเคราะห์ด้านแนวคิด

ภาพประกอบที่ 1 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์

ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 1 ชื่อผลงาน แรงบันดาลใจจากภาพวาดผนังถ้ำขนาด 280 X 130 เซนติเมตร ผู้สร้างสรรค์ใช้เทคนิคสีอะคริลิกจุดลงบนผ้ามีดย้อมเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน จากผลงานชิ้นนี้เป็นตัวอธิบายเรื่องราวทั้งหมดเกี่ยวกับภาพวาดผนังถ้ำในอดีต ภายในงานจะนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตของผู้คนในสมัยก่อนประวัติศาสตร์เช่นการล่าสัตว์ การใช้ชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คน เป็นต้น

1.1 การวิเคราะห์ด้านรูปทรง

ทัศนธาตุ จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์ตามความสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์สามารถมองเห็นจริงในผลงานดังนี้

จุด ในผลงานผู้สร้างสรรค์จะใช้จุดเป็นหลักโดยการสร้างค่าน้ำหนักของจุดเพื่อให้เกิดจุดเด่น จุดรอง การใช้จุดที่เหมาะสมกับผลงานมีจุด เล็ก กลาง ใหญ่ เพื่อบอกทัศนธาตุเช่นคน สัตว์ สิ่งของ เป็นต้น

สี ในผลงานผู้สร้างสรรค์ที่น่าเสนอนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้ให้ความสำคัญกับสีที่ทำให้เกิดการทับซ้อนกัน เป็นตัวสร้างน้ำหนักทำให้ภาพเกิดมิติ และ บริเวณที่สีตัดกันส่งผลทำให้เกิดจุดเด่นของภาพผลงานของผู้สร้างสรรค์เป็นโทสีเอกรงค์ที่แสดงสีเด่นๆมาเพียงโทสีเดียวเช่นโทสีน้ำตาลอาจจะมีน้ำตาลอ่อนและน้ำตาลแก่

น้ำหนัก ในผลงานผู้สร้างสรรค์มีน้ำหนักของสีเข้มและสีอ่อนเพื่อให้ภาพของผลงานมีระยะโดยใช้สีอ่อนเป็นระยะที่1 สีกลางเป็นระยะที่2และใช้สีที่เข้มสุดเป็นเป็นระยะที่3เพื่อให้ผลงานดูแล้วมีมิติและเกิดความแตกต่างระหว่างรูปทรง กับพื้นและที่ว่าง นอกจากนี้น้ำหนักก็ยังช่วยให้ภาพเกิดความกลมกลืนประสานกันในภาพ

เส้น ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ใช้เส้นโครงสร้าง เป็นเส้นที่มองไม่เห็นด้วยตา หากแต่เป็นเส้นที่เกิดในจินตนาการ โดยมีเส้นโครงสร้างที่แบ่งดูลยภาพ คือน้ำหนักของภาพทั้งสองข้างมีการถ่วงดุลแบบเหมือนกันของสองฝั่ง เป็นดูลยภาพแบบสมมาตร และมีเส้นโครงสร้างของรูปทรงอื่นๆ ที่มีทิศทางขัดแย้งกันกระจายออกแต่ทั้งหมดก็ถูกประสานเข้าด้วยกันการซ้ำ และค่าน้ำหนักของสีในระดับที่แตกต่างกัน

สี ในผลงานผู้สร้างสรรค์ที่น่าเสนอนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้ให้ความสำคัญกับสีที่ทำให้เกิดการทับซ้อนกัน เป็นตัวสร้างน้ำหนักทำให้ภาพเกิดมิติ และ บริเวณที่สีตัดกันส่งผลทำให้เกิดจุดเด่นของภาพผลงานของผู้สร้างสรรค์เป็นโทสีเอกรงค์ที่แสดงสีเด่นๆมาเพียงโทสีเดียวเช่นโทสีน้ำตาลอาจจะมีน้ำตาลอ่อนและน้ำตาลแก่

เอกภาพ ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์ตามความสำคัญจากความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขององค์ประกอบ ศิลป์ทั้งด้านรูปลักษณะและด้านเนื้อหาเรื่องราวเพื่อให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวกันดังนี้

การขัดแย้งของขนาด ขนาดของตัวละครมีทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ เพื่อทำให้เกิดการทับซ้อนกัน

การขัดแย้งของที่ว่างหรือจังหวะ ในส่วนที่เป็นที่ว่างจะใช้ผ้ามัดย้อมเป็นตัวกำหนดโดยใช้ลวดลายของผ้าที่ดูแล้วเกิดความเคลื่อนไหว

การขัดแย้งของทิศทาง การใช้สีเป็นตัวกำหนดทิศทางของแสงและเงา ในด้านที่จุดด้วยสีอ่อนและจุดด้วยสีแก่

การประสาน

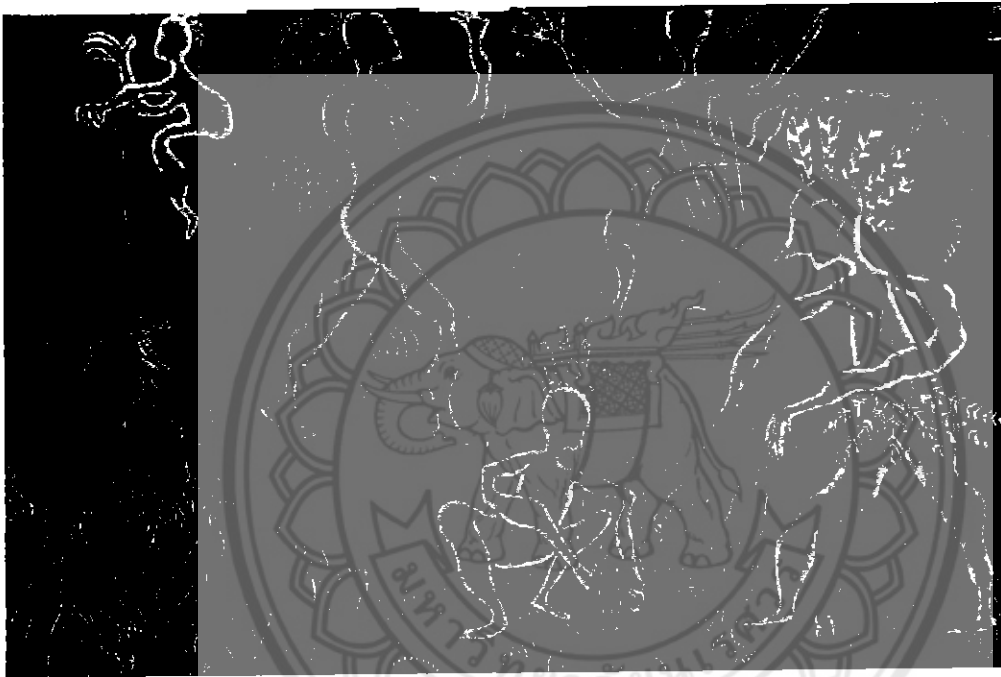
การซ้ำ มีรูปแบบการซ้ำของของผู้คน และสัตว์ โดยมีการทับซ้อนกันในด้านรูปทรง เพื่อให้ผลงานดูเคลื่อนไหวและมีระยะหนักระยะหลังชัดเจน

การเป็นตัวกลาง การทำสิ่งที่ขัดแย้งกันให้กลมกลืนกันด้วยการใช้ตัวกลางเข้าไปประสาน เช่น สีเข้ม กับสีอ่อน ซึ่งมีความแตกต่าง ขัดแย้งกันสามารถทำให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีเอกภาพ ด้วยการใส่สีกลางเข้าไปประสาน ทำให้เกิดความกลมกลืนกัน มากขึ้น

2. การวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์

การสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์ ชุด แรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล ผู้สร้างสรรคได้มี การค้นหารูปแบบกลวิธีต่างๆในการสร้างสรรคผลงานจากการสร้างสรรคผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ เพื่อนำมาพัฒนารูปแบบในการสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์ ให้สามารถตอบรับกับแนวความคิดของตัวผู้ สรรค ต่อการถ่ายทอดมุมมองทางความคิดออกมาให้ได้มากที่สุด

2.1 การวิเคราะห์ด้านแนวคิดของผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

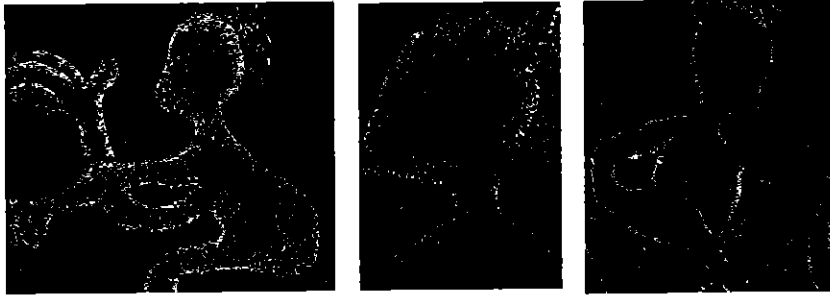

ภาพประกอบที่ 2 ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1

ด้านแนวความคิด ผลงานศิลปนิพนธ์ เรื่องแรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล ชั้นที่1 ชื่อผลงาน วิถีชีวิตชนบท ขนาด 200 x 135 เซนติเมตร ใช้เทคนิคสีอะคริลิกจุดลงบนผ้ามัดย้อมในการ สร้างสรรคผลงานจิตรกรรมชั้นนี้ ผู้สร้างสรรคได้แรงบันดาลใจจากวิถีชีวิตของผู้คนในชนบท และ ประสบการณ์ในวัยเยาว์ของผู้สร้างสรรค บิดาและมารดาของผู้สร้างสรรคมีอาชีพเป็นเกษตรกรและใน ช่วยหน้าฝน บิดาและมารดาจะพาผู้สร้างสรรคจะไปท้องทุ่งนา ผู้สร้างสรรคจึงนำแห และส้อม เพื่อไปหา ปลาด้วย แถวล่าคลอง โกลั้ท้องทุ่งนาที่บิดาของผู้สร้างสรรคทำการเกษตร ภายในผลงานจะมีผู้คนที่ กำลังว่านแห จับปลา ส้อมปลา และการทำการเกษตร เช่น เกี้ยวข้าว แบกกล้า ไถนา และมีการเลี้ยงโค กระบือ เป็นรายได้เสริมหลังจากการทำเกษตร ผู้สร้างสรรคจึงนำวิถีชีวิตที่ผู้สร้างสรรคได้สัมผัสมาเป็น แรงบันดาลใจในการทำงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่1แต่ยังคงใช้รูปทรงในภาพเขียนผนังถ้าเป็นแรงบันดาลใจ

2.2 การวิเคราะห์ด้านรูปทรงของผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ส่วนของรูปทรง ที่คนธาตุ จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์ตาม ความสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์สามารถมองเห็นจริงในผลงานดังนี้

ภาพประกอบที่ 3 การใช้จุดในผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1

จุด (Dot/Point) ในผลงานผู้สร้างสรรค์จะใช้จุดเป็นหลักโดยบอกระยะใกล้ กลาง และไกล ของผลงาน การสร้างค่าน้ำหนักของจุดเพื่อให้เกิดจุดเด่น จุดรอง การใช้จุดที่เหมาะสมกับผลงานมีจุด เล็ก กลาง ใหญ่ เพื่อบอกทัศนธาตุเช่นคน สัตว์ สิ่งของ เป็นต้น

ภาพประกอบที่ 4 สีหลักๆในผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1

สีและน้ำหนักของสี ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดการใช้สีของผลงานโดยรวมให้แสดง ระยะของผลงาน และความเคลื่อนไหวโดยใช้สีเอกรงค์ สีเดียวหรือสีที่แสดงออกมาเด่นโดดเด่นเพียงสี เดียว ผู้สร้างสรรค์ใช้สีเอกรงค์คือสีน้ำตาลเป็นสีหลักของภาพเพียงสีเดียวแล้วลดค่า น้ำหนักของสี สีอ่อนและสีเข้ม ทำให้งานดูมี มิติ มีระยะน้ำหนัก และสีของผ้ามัดย้อมจะเป็นบรรยากาศของภาพ

พื้นผิว ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ในทางกายภาพจะมีพื้นผิวอยู่หลายลักษณะ คือ พื้นผิวหยาบ ขรุขระ และ สาก แต่สร้างความมีชีวิตด้วยเทคนิคการใช้สีนำมาจุดเพื่อให้เกิดระยะของผลงานการจุดมีทั้ง พื้นผิวหยาบและขรุขระสร้างพื้นผิวที่สัมผัสได้ด้วยการมองเห็นในผลงานผู้สร้างสรรค์ ส่วนพื้นผิวที่สากจะ เป็นพื้นผิวของผ้ามัดย้อม

รูปทรง ในผลงานที่ผู้สร้างสรรค์นำมาใช้ เป็นรูปทรงภาพวาดจิตกรรมฝาผนังของมนุษย์ในยุค บรรพกาลเช่น คน สัตว์ สิ่งของ ฯลฯ นำมาปรับเปลี่ยนตามจินตนาการของผู้สร้างสรรค์แต่ยังคงความ เป็นมนุษย์ในยุคบรรพกาล

เส้นและทิศทาง ผู้สร้างสรรค์ใช้เส้นโครงสร้างขององค์ประกอบทำหน้าที่กำหนดทิศทาง ของรูป คน และองค์ประกอบต่างๆในงาน ที่มีลักษณะ เส้นแนวนอน เส้นแนวตั้ง เส้นโค้ง เส้นตรง และเส้น ทแยง เป็นต้น ที่ช่วยสร้างความขัดแย้ง ประสานกัน และสร้างจังหวะเชื่อมโยงเป็นเอกภาพ เส้นแบบที่ สองนั้น คือเส้นเชิงนัย ที่ไม่ได้มองเห็นด้วยตาเปล่าเป็นที่แขงอยู่ในงานแสดงทิศทางและการเคลื่อนไหว

2.3 การวิเคราะห์ด้านแนวคิดของผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 8 ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2

ด้านแนวความคิด ผลงานศิลปนิพนธ์ เรื่องแรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล ชั้นที่ 2 ชื่อผลงาน วิถีชีวิตชนบท ขนาด 170 x 185 เซนติเมตร ใช้เทคนิคสีอะคริลิกจุดลงบนผ้ามัตย้อมในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชั้นนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้แรงบันดาลใจจากวิถีชีวิตของผู้คนในชนบท และประสบการณ์ในวัยเยาว์ของผู้สร้างสรรค์ เนื่องจากจังหวัดของผู้สร้างสรรค์นอกจากอาชีพเกษตรแล้วยังมีอาชีพเป็นชาวประมงเพราะมีแม่น้ำสะแกกรังเป็นแม่น้ำสายหลักที่หล่อเลี้ยงผู้คนในจังหวัดอุทัยธานี ผู้สร้างสรรค์จึงนำวิถีชีวิตของชาวประมง นำมาถ่ายทอดในผลงานชั้นนี้ ผู้สร้างสรรค์จึงนำวิถีชีวิตชาวประมงในจังหวัดอุทัยธานีที่ผู้สร้างสรรค์ได้สัมผัสมาเป็นแรงบันดาลใจในการทำงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2 แต่ยังคงใช้รูปทรงในภาพเขียนผนังถ้าเป็นแรงบันดาลใจ

2.4 การวิเคราะห์ด้านรูปทรงของผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ส่วนของรูปทรง ทิศนธาตุ จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์ตามความสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์สามารถมองเห็นจริงในผลงานดังนี้

ภาพประกอบที่ 9 การใช้จุดผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2

จุด ในผลงานผู้สร้างสรรค์จะใช้จุดเป็นหลักโดยบอกระยะของผลงาน การสร้างค่าน้ำหนักของจุด เพื่อให้เกิดจุดเด่น จุดรอง การใช้จุดที่เหมาะสมกับผลงานมีจุด เล็ก กลาง ใหญ่ เพื่อบอกทัศนธาตุเช่น คน สัตว์ สิ่งของ เป็นต้น

ภาพประกอบที่ 10 สีหลักๆในผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2

สีและน้ำหนักของสี ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดการใช้สีของผลงานโดยรวมให้แสดง ระยะของผลงาน และความเคลื่อนไหวโดยใช้สีเอกรงค์ สีเดียวหรือสีที่แสดงออกมาเด่นโดดเด่นเพียงสีเดียว

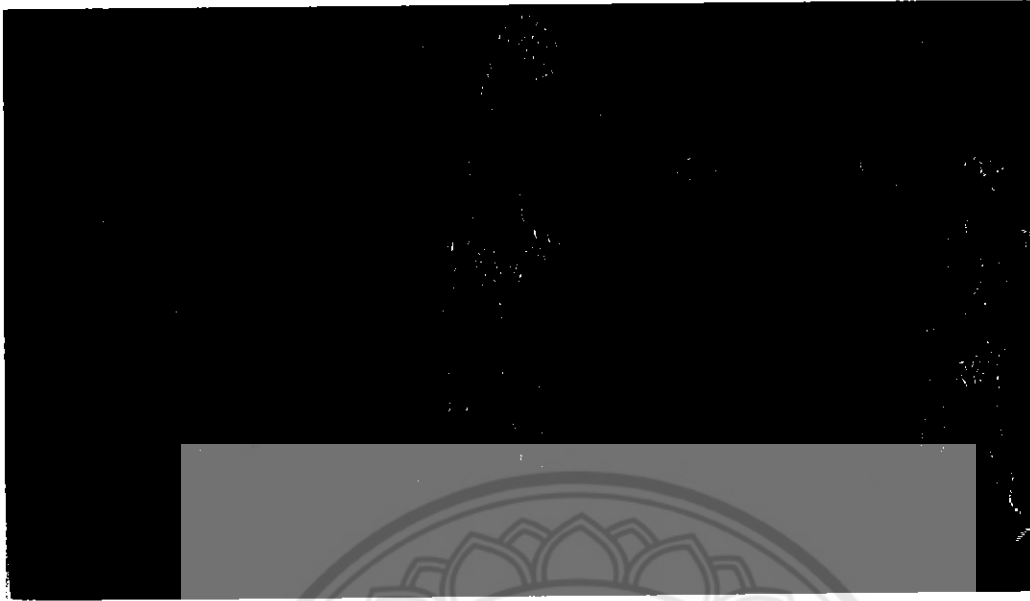
ผู้สร้างสรรค์ใช้สีเอกรงค์คือสีน้ำตาลเป็นสีหลักของภาพเพียงสีเดียวแล้วลดค่า น้ำหนักของสี สีอ่อนและสีเข้ม ทำให้งานดูมี มิติ มีระยะใกล้-ไกล และสีของผ้ามัดย้อมจะเป็นบรรยากาศของภาพ

พื้นผิว ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ในทางกายภาพจะมีพื้นผิวอยู่หลายลักษณะ คือ พื้นผิวหยาบ ขรุขระ และ สาก แต่สร้างความมีชีวิตด้วยเทคนิคการใช้สีนำมาจุดเพื่อให้เกิดระยะของผลงานการจุดมีทั้ง พื้นผิวหยาบและขรุขระสร้างพื้นผิวที่สัมผัสได้ด้วยการมองเห็นในผลงานผู้สร้างสรรค์ ส่วนพื้นผิวที่สากจะเป็นพื้นผิวของผ้ามัดย้อม

รูปทรง ในผลงานที่ผู้สร้างสรรค์นำมาใช้ เป็นรูปทรงภาพวาดจิตกรรมฝาผนังของมนุษย์ในยุค บรรพกาลเช่น คน สัตว์ สิ่งของ ฯลฯ นำมาปรับเปลี่ยนตามจินตนาการของผู้สร้างสรรค์แต่ยังคงความเป็นรูปทรงภาพวาดของมนุษย์ในยุคบรรพกาล

เส้นและทิศทาง ผู้สร้างสรรค์ใช้เส้นโครงสร้างขององค์ประกอบทำหน้าที่กำหนดทิศทาง ของรูปคน และองค์ประกอบต่างๆในงาน ที่มีลักษณะ เส้นแนวนอน เส้นแนวตั้ง เส้นโค้ง เส้นตรงและเส้นทแยง เป็นต้น ที่ช่วยสร้างความขัดแย้ง ประสานกัน และสร้างจังหวะเชื่อมโยงเป็นเอกภาพ เส้นแบบที่สอง นั้น คือเส้นเชิงนัย ที่ไม่ได้มองเห็นด้วยตาเปล่าเป็นที่แขงอยู่ในงานแสดงทิศทางและการเคลื่อนไหว

2.5 การวิเคราะห์ด้านแนวคิดของผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 11 ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3

ด้านแนวความคิด ผลงานศิลปนิพนธ์ เรื่องแรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล ชั้นที่ 3 ชื่อผลงาน วิถีชีวิตชนบท ขนาด 190 x 110 เซนติเมตร ใช้เทคนิคสีอะคริลิกจุดลงบนผ้าม้าย้อมในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมจีนนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้แรงบันดาลใจจากวิถีชีวิตของคนในชนบท ในหมู่บ้านของผู้สร้างสรรค์ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้วก็จะซื้อโค และ กระบือ มาเลี้ยงไว้เป็นอาชีพเสริมแต่เกษตรกรไม่ได้มองสัตว์เหล่านี้เป็นแค่สัตว์เลี้ยงแต่เลี้ยงไว้เป็นทั้งเพื่อน เป็นทั้งครอบครัว และยังให้ความสำคัญกับสัตว์เหล่านี้มาก ผู้สร้างสรรค์จึงได้เห็นความผูกพันของคนกับโค กระบือ ผู้สร้างสรรค์จึงนำวิถีชีวิตที่ผู้สร้างสรรค์ได้สัมผัสมาเป็นแรงบันดาลใจในการทำงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3 แต่ยังคงใช้รูปทรงในภาพเขียนผนังถ้าเป็นแรงบันดาลใจ

2.6 การวิเคราะห์ด้านรูปทรงของผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ส่วนของรูปทรง ทิศนธาตุ จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์ตามความสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์สามารถมองเห็นจริงในผลงานดังนี้

ภาพประกอบที่ 12 การใช้จุดลงบนผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

จุด ในผลงานผู้สร้างสรรค์จะใช้จุดเป็นหลักโดยบอกระยะของผลงาน การสร้างค่าน้ำหนักของจุด เพื่อให้เกิดจุดเด่น จุดรอง การใช้จุดที่เหมาะสมกับผลงานมีจุด เล็ก กลาง ใหญ่ เพื่อบอกทัศนธาตุเช่น คน สัตว์ สิ่งของ เป็นต้น

ภาพประกอบที่ 13 สีหลักๆในผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

สีและน้ำหนักของสี ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดการใช้สีของผลงานโดยรวมให้แสดง ระยะของผลงาน และความเคลื่อนไหวโดยใช้สีเอกรงค์ สีเดียวหรือสีที่แสดงออกมาเด่นโดดเด่นเพียงสีเดียว ผู้สร้างสรรค์ใช้สีเอกรงค์คือสีน้ำตาลเป็นสีหลักของภาพเพียงสีเดียวแล้วลดค่า น้ำหนักของสี สีส่อนและสีเข้ม ทำให้งานดูมี มิติ มีระยะหน้าหลัง มีความลึก-ตื้น มีความใกล้-ไกล และสีของผ้ามีด้อยอมจะเป็นบรรยากาศของภาพ

พื้นผิว ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ในทางกายภาพจะมีพื้นผิวอยู่หลายลักษณะ คือ พื้นผิวหยาบ ขรุขระและสากแต่สร้างความมีชีวิตด้วยเทคนิคการใช้สีนำมาจุดเพื่อให้เกิดระยะของผลงานการจุดมีทั้ง พื้นผิวหยาบและขรุขระสร้างพื้นผิวที่สัมผัสได้ด้วยการมองเห็นในผลงานผู้สร้างสรรค์

รูปทรง ในผลงานที่ผู้สร้างสรรค์นำมาใช้ เป็นรูปทรงภาพวาดจิตกรรมฝาผนังของมนุษย์ในยุค บรรพกาลเช่น คน สัตว์ สิ่งของ ฯลฯ นำมาปรับเปลี่ยนตามจินตนาการของผู้สร้างสรรค์แต่ยังคงความเป็นมนุษย์ในยุคบรรพกาล

เส้นและทิศทาง ผู้สร้างสรรค์ใช้เส้นโครงสร้างขององค์ประกอบทำหน้าที่กำหนดทิศทาง ของรูปคน และองค์ประกอบต่างๆในงาน ที่มีลักษณะ เส้นแนวนอน เส้นแนวตั้ง เส้นโค้ง เส้นตรง

และเส้นทแยง เป็นต้น ที่ช่วยสร้างความขัดแย้ง ประสานกัน และสร้างจังหวะเชื่อมโยงเป็นเอกภาพ
เส้นแบบที่สองนั้น คือเส้นเชิงนัย ที่ไม่ได้มองเห็นด้วยตาเปล่าเป็นที่แขงอยู่ในงานแสดงทิศทางและการ
เคลื่อนไหว

2.7 การวิเคราะห์ด้านแนวคิดของผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4

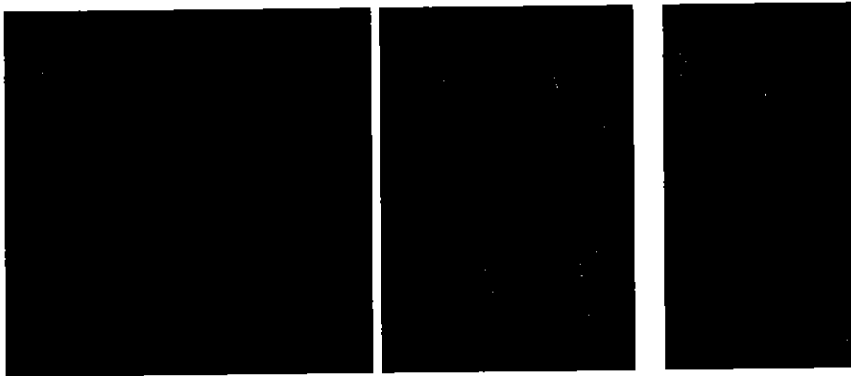

ภาพประกอบที่ 14 ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4

ด้านแนวความคิด ผลงานศิลปนิพนธ์ เรื่องแรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล ชั้นที่ 4 ชื่อ
ผลงาน วิถีชีวิตชนบท ขนาด 230 x 115 เซนติเมตร ใช้เทคนิคส้อมครีลิจุดลงบนผ้ามีด้อยมในการ
สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้แรงบันดาลใจจากวิถีชีวิตของผู้คนในชนบท ในหมู่บ้าน
ของผู้สร้างสรรค์ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้วก็จะซื้อโค และ กระบือ มา
เลี้ยงไว้เป็นอาชีพเสริมแต่เกษตรกรไม่ได้มองสัตว์เหล่านี้เป็นแค่สัตว์เลี้ยงแต่เลี้ยงไว้เป็นทั้งเพื่อน เป็นทั้ง
ครอบครัว และยังให้ความสำคัญกับสัตว์เหล่านี้มาก ผู้สร้างสรรค์จึงเล็งเห็นความผูกพันของคนกับโค-
กระบือ ผู้สร้างสรรค์จึงนำวิถีชีวิตที่ผู้สร้างสรรค์ได้สัมผัสมาเป็นแรงบันดาลใจในการทำงานศิลปะ
นิพนธ์ ชั้นที่4แต่ยังคงใช้รูปทรงในภาพเขียนผนังถ้าเป็นแรงบันดาลใจ

2.8 การวิเคราะห์ด้านรูปทรงของผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4

ส่วนของรูปทรง ทิศนธาตุ จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์ตาม
ความสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์สามารถมองเห็นจริงในผลงานดังนี้

ภาพประกอบที่ 15 การใช้จุดลงบนผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

จุด ในผลงานผู้สร้างสรรค์จะใช้จุดเป็นหลักโดยบอกระยะของผลงาน การสร้างค่าน้ำหนักของจุด เพื่อให้เกิดจุดเด่น จุดรอง การใช้จุดที่เหมาะสมกับผลงานมีจุด เล็ก กลาง ใหญ่ เพื่อบอกทัศนธาตุเช่น คน สัตว์ สิ่งของ เป็นต้น

ภาพประกอบที่ 16 สีหลักๆในผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

สีและน้ำหนักของสี ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดการใช้สีของผลงานโดยรวมให้แสดงระยะของผลงาน และความเคลื่อนไหวโดยใช้สีเอกรงค์ สีเดียวหรือสีที่แสดงออกมาเด่นโดดเด่นเพียงสีเดียว ผู้สร้างสรรค์ใช้สีเอกรงค์คือสีน้ำตาลเป็นสีหลักของภาพเพียงสีเดียวแล้วลดค่า น้ำหนักของสี สีอ่อนและสีเข้ม ทำให้งานดูมี มิติ

มีระยะหน้าหลัง มีความลึก-ตื้น มีความใกล้-ไกล และสีของผ้ามัดย้อมจะเป็นบรรยากาศของภาพ

พื้นผิว ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ในทางกายภาพจะมีพื้นผิวอยู่หลายลักษณะ คือ พื้นผิวหยาบ ขรุขระและสากแต่สร้างความมีมิติด้วยเทคนิคการใช้สีนำมาจุดเพื่อให้เกิดระยะของผลงานการจุดมีทั้ง พื้นผิวหยาบและขรุขระสร้างพื้นผิวที่สัมผัสได้ด้วยการมองเห็นในผลงานผู้สร้างสรรค์ ส่วนพื้นผิวที่สากจะเป็นพื้นผิวของผ้ามัดย้อม

รูปทรง ในผลงานที่ผู้สร้างสรรค์นำมาใช้ เป็นรูปทรงภาพวาดจิตรกรรมฝาผนังของมนุษย์ในยุคบรรพกาลเช่น คน สัตว์ สิ่งของ ฯลฯ นำมาปรับเปลี่ยนตามจินตนาการของผู้สร้างสรรค์แต่ยังคงความเป็นมนุษย์ในยุคบรรพกาล

เส้นและทิศทาง ผู้สร้างสรรค์ใช้เส้นโครงสร้างขององค์ประกอบทำหน้าที่กำหนดทิศทาง ของรูปคน และองค์ประกอบต่างๆในงาน ที่มีลักษณะ เส้นแนวนอน เส้นแนวตั้ง เส้นโค้ง เส้นตรง และเส้นทแยง เป็นต้น ที่ช่วยสร้างความขัดแย้ง ประสานกัน และสร้างจังหวะเชื่อมโยงเป็นเอกภาพ เส้นแบบที่สอง นั้น คือเส้นเชิงนัย ที่ไม่ได้มองเห็นด้วยตาเปล่าเป็นที่แขงอยู่ในงานแสดงทิศทางและการเคลื่อนไหว

หลักการจัดองค์ประกอบในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ ชุด แรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุครบพรพ กาล ผู้สร้างสรรค์ใช้เอกภาพในการสร้างสรรค์องค์ประกอบศิลปะ โดยใช้รูปทรงนามธรรม โดยในภาพมี ทั้งการขัดแย้งและการประสาน โดยการขัดแย้งเกิดจาก ขนาดของตัวละครมีทั้งขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ เพื่อให้เกิดระยะใกล้ไกล การประสานเป็นการซ้ำ มีรูปแบบการซ้ำของภาพคนและสัตว์ เพื่อให้ดู เคลื่อนไหวและมีระยะหน้าระยะหลัง

สรุปจากผลงานทั้งช่วงก่อนทำผลงานศิลปนิพนธ์ และช่วงทำผลงานศิลปะนิพนธ์ทั้งหมดนั้น ผู้สร้างสรรค์นำแนวทางการสร้างสรรค์จากผลงานก่อนศิลปนิพนธ์มาพัฒนาต่อในด้านรูปแบบ ซึ่งในช่วงแรกมีความไม่ชัดเจนในเรื่องรูปแบบ และกระบวนการคิด ทำให้เกิดปัญหาที่เกิดจากความไม่ชัดเจน ในการพัฒนาตัวชิ้นงานขึ้นไป ผู้สร้างสรรค์จึงต้องคอยปรับเปลี่ยนรูปแบบการสร้างสรรค์ จนเกิด เป็นงานที่มีกลวิธีเฉพาะตัวของผู้สร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์ใช้กลวิธีที่ผู้สร้างสรรค์ได้เรียนมาในรายวิชา- สิ่งทอ ผู้สร้างสรรค์จึงใช้วิธีจากการมัดย้อมผ้าโดยใช้สีจากธรรมชาติมามัดย้อมเพื่อให้งานศิลปนิพนธ์ใน แต่ละชิ้นเมื่อผ่านการมัดย้อมแล้วเกิดความแตกต่างกันของลวดลาย เพราะการมัดย้อมไม่สามารถรู้ ลวดลายต่างๆได้และไม่สามารถทำตามแบบร่างได้สมบูรณ์ ผู้สร้างสรรค์จึงปรับเปลี่ยนจากภาพแบบร่าง ไปสู่งานศิลปะนิพนธ์ เพื่อความเหมาะสมให้กับผลงานแต่ละชิ้น โดยผลงานของผู้สร้างสรรค์เมื่อมัดย้อม ได้สมบูรณ์แล้ว จึงนำมาสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการทางจิตรกรรมเพื่อให้ผลงานดูสมบูรณ์ เพื่อ ตอบสนองตามแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์ ในด้านการให้คุณค่าแก่สิ่งที่เรียกว่านามธรรมคือการตัด ทอนรูปทรงสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ตามแนวความคิดของภาพวาดผนังถ้ำที่มีมาตั้งแต่สมัยยุคหิน ผู้ สร้างสรรค์มองเห็นว่าถ้านำภาพวาดฝาผนังถ้ำ นำมาให้มีชีวิตใหม่อีกครั้งโดยผ่านจินตนาการของผู้สร้าง สรรค์ จะเป็นงานที่แปลกให้กับผู้คน และภาพวาดของมนุษย์โบราณไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ แต่ผลงาน จิตรกรรมของผู้สร้างสรรค์สามารถเคลื่อนย้ายได้ง่ายและสะดวกต่อการให้ผู้สนใจเกี่ยวกับงานศิลปะได้ รับรู้ จึงทำให้ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นนี้เป็นที่น่าจดจำของผู้ที่ได้รับชม

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าการสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง แรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล ผู้สร้างสรรคได้นำแรงบันดาลใจมาจากภาพวาดผนังถ้ำของมนุษย์สมัยก่อนโดยศึกษาจากหนังสือภาพวาดผนังถ้ำ จากตำรามนุษย์ในสมัยยุคบรรพกาล ที่แสดงถึงการเป็นอยู่ของมนุษย์ในสมัยก่อนที่มีการล่าสัตว์ การทำพิธีกรรมต่างๆ อย่างเห็นได้ชัด

โดยการศึกษาค้นคว้า ข้อมูล และการสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ทำให้ผู้สร้างสรรคเกิดทักษะการเรียนรู้ และเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค รวมถึงกลวิธีการสร้างสรรคผลงานศิลปะ เพื่อตอบสนองตามแนวความคิดของผู้สร้างสรรค โดยใช้รูปทรงจากภาพวาดผนังถ้ำนำมาผสมผสานกับวิถีชีวิตที่พบเห็นในท้องถิ่น และอิทธิพลต่าง ๆ ถ่ายทอดผลงานออกมาในรูปแบบจิตรกรรมแบบนามธรรม และผลสำเร็จต่างๆที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานดังกล่าว เพื่อนำไปเป็นแนวความรู้สำหรับไปพัฒนาผลงานการสร้างสรรคศิลปะไว้อย่างเป็นระบบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปนิพนธ์

จากวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ผู้สร้างสรรคได้ตั้งไว้ มีการสรุปผลไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปเนื้อหา ที่ใช้รูปทรงของภาพวาดผนังถ้ำของมนุษย์ในยุคบรรพกาล โดยถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในท้องถิ่น โดยผู้สร้างสรรคได้ศึกษาค้นคว้า รวบรวม ข้อมูลด้านเนื้อหาจากทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค อิทธิพลด้านความเชื่อ และการเป็นอยู่ของมนุษย์ยุคหิน อิทธิพลทางศิลปกรรม อิทธิพลจากลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) อิทธิพลจาก ลัทธิโพสต์ อิมเพรสชันนิสม์(post impressionism) และอิทธิพลจากปรัชญา ซึ่งมีเนื้อหาใกล้เคียงกับหัวข้อศิลปนิพนธ์ของผู้สร้างสรรคเอง จึงได้นำเนื้อหาวิเคราะห์ และสรุปผลออกมาเป็นศิลปนิพนธ์ ชุด แรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล ที่แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของผู้คนในชนบท ผู้สร้างสรรคจึงนำวิถีชีวิตที่ผู้สร้างสรรคได้สัมผัสมาเป็นแรงบันดาลใจในการทำงานศิลปนิพนธ์ และใช้รูปทรงจากภาพวาดจากผนังถ้ำในอดีตมาถ่ายทอดโดยสอดแทรกทัศนคติ แง่มุมเล็กๆ น้อยๆ ที่แฝงไปด้วยอารมณ์ ความคิด และความรู้สึก

2. เพื่อศึกษาค้นคว้าทดลองหาแนวทางการสร้างสรรคศิลปนิพนธ์ชุด แรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล แสดงออกถึงเนื้อหาการนำเสนอผลงานจิตรกรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตน โดยผู้สร้างสรรคได้ศึกษาค้นคว้าทดลองหาแนวทางการสร้างสรรคเพื่อค้นหารูปแบบการทำงาน โดยศึกษาหาข้อมูลด้านรูปแบบจากหนังสือการจัดองค์ประกอบศิลป์ ของชะลูด นิ่มเสมอ การศึกษาความเป็นมาของศิลปะถ้ำ การศึกษากระบวนการและเทคนิค อุปกรณ์การทำผ้ามีด้อมจากสีธรรมชาติ และ ศึกษาแนวเรื่อง การสร้างสรรคศิลปะมนุษย์ถ้ำ อิทธิพลทางศิลปกรรมที่ได้รับจากลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) อิทธิพลทางศิลปกรรมที่ได้รับจากผลงานของศิลปินต่างชาติ

ซึ่งอิทธิพลที่ผู้สร้างสรรค์ได้รับจากอิทธิพลเหล่านี้ คือรูปแบบการจัดองค์ประกอบที่น่าสนใจ และมีเนื้อหาใกล้เคียงกับหัวข้อศิลปนิพนธ์ของผู้สร้างสรรค์ ชุด แรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล ผู้สร้างสรรค์จึงได้ศึกษารูปแบบและวิธีการจากอิทธิพลเหล่านี้ และนำมาปรับใช้ในผลงานจิตรกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดและรูปแบบที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตน

3. เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการการสร้างสรรค์ ตอบสนองความคิดและความรู้สึก แสดงออกถึงคุณค่าทางความงามในรูปแบบผลงานจิตรกรรมสร้างสรรค์ โดยการศึกษาค้นคว้า กระบวนการในการสร้างสรรค์ภายใต้หัวข้อศิลปนิพนธ์ ชุด แรงบันดาลใจจากรูปทรงในยุคบรรพกาล ส่งผลให้ผู้สร้างสรรค์เกิดทักษะการเรียนรู้และเข้าใจต่อการทำงานสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ ที่มีการวางแผนการทำงานเป็นขั้นตอน เพื่อให้การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย และเป็นแนวความรู้สำหรับนำไปพัฒนาการสร้างสรรค์ศิลปะต่อไป

อภิปรายผลจากงานวิจัยสร้างสรรค์

จากการทำงานศิลปนิพนธ์ผู้สร้างสรรค์ได้รับประโยชน์จากการศึกษาค้นคว้ากระบวนการสร้างสรรค์งานและขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ทำให้เกิดกระบวนการการเรียนรู้ในการสร้างสรรค์ผลงานการจัดระบบทางความคิด การดำเนินงาน ที่เป็นขั้นตอนและการแก้ไขปัญหาด้านการสร้างรูปแบบ รวมไปถึงการสร้างเทคนิควิธี โดยการสร้างที่เกิดจากการคิดต่อยอดจากท้องถิ่นของผู้สร้างสรรค์ คือวิธีการมัดย้อมผ้า แต่ผู้สร้างสรรค์ใช้วิธีการมัดย้อม จากเปลือกไม้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นของผู้สร้างสรรค์ จนเกิดเป็นลักษณะเฉพาะตนและรวมไปถึงให้คุณค่าในการพัฒนาต่อไปในอนาคตผู้สร้างสรรค์จะใช้กลวิธีการมัดย้อมนำมาพัฒนาต่อยอดทำเป็นของที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ตัวของผู้สร้างสรรค์เช่น กระเป๋า เสื้อผ้า กางเกง ผ้าม่าน ผ้าปูที่นอน ตุ๊กตาตัวเล็กๆที่สร้างสรรค์จากความคิดที่ได้เรียนมา นำมาทำให้เกิดสิ่งแปลกใหม่ไม่เหมือนใคร จากงานศิลปนิพนธ์ทำให้ผู้สร้างสรรค์เป็นคนที่มีความละเอียดรอบคอบ ประณีตบรรจง และศิลปะสามารถพัฒนาทางด้านอารมณ์ทำให้มีสติ สมาธิ จดจ่อกับการทำงาน มีความรู้สึกที่ดี และมีคุณค่าทางสุนทรียภาพจนเกิดเป็นความประทับใจและศิลปะยังพัฒนาสังคมทำให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ไม่ก่อความเดือดร้อนต่อผู้อื่น รู้จักใช้วินัยในการดำรงชีวิต เคารพกติกา รักษา กฎเกณฑ์ รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูล แบ่งปันเอาใจใส่และมีพฤติกรรมที่ดีงาม ก่อให้เกิดมิตรไมตรีและสร้างความสามัคคีที่ดีต่อกัน

บรรณานุกรม

หนังสือและสิ่งพิมพ์ภาษาไทย

- กัจจกร สุนพงษ์ศรี. (2552).ประวัติศาสตร์ศิลป์1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คาร์ล ชิมเมอร์ .(2552).กำเนิดภาพพิมพ์มนุษย์ .กรุงเทพฯ: เนชั่นแนล จีโอกราฟฟิก.
- เคนเนท แอล เฟเตอร์ .(2553)มนุษย์โบราณ. กรุงเทพฯ : อมรินทร์.
- สรุชาติ เกษประสิทธิ์,(2555),เอกสารประกอบการเรียนการสอน,พื้นฐานองค์ประกอบศิลป์.พิษณุโลก : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร
- ทวน พิณรุฬห์ .(2520).ศิลปะ101 ศิลปะกับมนุษย์. พิษณุโลก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ:.
- อำนาจ เย็นสบาย.(2530-2531) ศิลปะวิจารณ์ฉบับที่.8.มติชน : วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาวิทยาลัย.

แหล่งอ้างอิงจากอินเทอร์เน็ต

- ที่มา <http://travel.sanook.com/1390871/>เข้าถึงเมื่อ : 21สิงหาคม 2556
- ที่มา <https://landsforsale1.wordpress.com/2012/01/11/>เข้าถึงเมื่อ : 11 มกราคม 2558
- ที่มา http://www.rakbankerd.com/webboard/webboard_detail.php?topic_id/ เข้าถึงเมื่อ : 6 ตุลาคม 2557
- ที่มา <http://www.blisby.com/blog/natural-dye-fabric/> เข้าถึงเมื่อ : 2 ตุลาคม 2557
- ที่มา <http://www.bansuanporpeang.com/node/24119> เข้าถึงเมื่อ : 15 กันยายน 2555
- ที่มา <http://www.reviewthaitravel.com//> เข้าถึงเมื่อ : 23 ธันวาคม 2556
- ที่มา <http://www.toptenthailand.com/news/detail/20140611101443377>เข้าถึงเมื่อ : 11 มิถุนายน 2557